

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

**VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa
z sesją studencką**

Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej

2023

16-17 listopada 2023 r. Lublin

Zeszyt streszczeń

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

ORGANIZATOR KONFERENCJI:

Zakład Rehabilitacji i Fizjoterapii, Katedry Rehabilitacji i Fizjoterapii, Wydziału Nauk o Zdrowiu, Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, 20-081 Lublin, ul. Staszica 4/6 (Collegium Maximum), tel./fax.: +48 81 448 67 83, tel.: +48 81 448-67-80,

WSPÓŁORGANIZATOR:

**Polskie Towarzystwo Naukowe Adaptowanej Aktywności Fizycznej (PTN-AAF),
Lubelski Oddział Wojewódzki Polskiego Towarzystwa Fizjoterapii,**

Zakład Medycyny Sportowej, Katedry Fizjoterapii Klinicznej, Wydziału Nauk o Zdrowiu, Uniwersytetu Medycznego w Lublinie,

Zakład Fizjoterapii Klinicznej, Katedry Fizjoterapii Klinicznej, Wydziału Nauk o Zdrowiu, Uniwersytetu Medycznego w Lublinie,

Katedra i Klinika Rehabilitacji i Ortopedii, Wydziału Nauk o Zdrowiu, Uniwersytetu Medycznego w Lublinie,

Akademicki Związek Sportowy AZS Uniwersytetu Medycznego w Lublinie.

WE WSPÓŁPRACY Z:

Wydział Rehabilitacji Akademii Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie

Studenckie Koło Naukowe Fizjoterapii przy Zakładzie Rehabilitacji i Fizjoterapii (UM Lublin),

Studenckie Koło Naukowe Pasjonatów Fizjoterapii, przy Zakładzie Rehabilitacji i Fizjoterapii (UM Lublin),

Interdyscyplinarne Koło Medycyny Sportowej przy Zakładzie Medycyny Sportowej (UM Lublin),

Studenckie Koło Naukowe przy Zakładzie Fizjoterapii Klinicznej (UM Lublin)

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

PATRONAT HONOROWY:

 Patronat Marszałka Województwa Lubelskiego Jarosława Stawiarskiego	<i>Marszałek Województwa Lubelskiego</i>	<i>Jarosław Stawiarski</i>
PATRONAT HONOROWY PREZYDENT MIASTA LUBLIN KRZYSZTOF ŻUK	<i>Prezydent Miasta Lublin</i>	<i>Krzysztof Żuk</i>
PATRONAT HONOROWY WOJEWODA LUBELSKI LECH SPRAWKA 	<i>Wojewoda Lubelski</i>	<i>Lech Sprawka</i>
	<i>Rektor Jego Magnificencja Uniwersytetu Medycznego w Lublinie</i>	<i>prof. dr hab. n. med. Wojciech Załuska</i>
	<i>Dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Lublinie</i>	<i>dr hab. n. o zdr. Mariusz Wysokiński</i>
 POLSKIE TOWARZYSTWO NAUKOWE ADAPTOWANEJ AKTYWNOŚCI FIZYCZNEJ	<i>Przewodniczący Polskiego Towarzystwa Naukowego Adaptowanej Aktywności Fizycznej</i>	<i>prof. dr hab. Andrzej Kosmol</i>
 KiF Krajowa Izba Fizjoterapeutów	<i>Prezes Krajowej Rady Fizjoterapeutów</i>	<i>Tomasz Dybek</i>
	<i>Prezes Polskiego Towarzystwa Fizjoterapii Lubelski Oddział Wojewódzki</i>	<i>Marcin Trębowicz</i>

PATRONAT MEDIALNY:

			
<i>Informator Uniwersytecki BLASK</i>	<i>Polskie Radio Lublin</i>	<i>TVP 3 Lublin</i>	<i>Postępy Rehabilitacji</i>

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa
z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

PARTNERZY KONFERENCJI:

UZDROWISKA POLSKIE
Grupa BPS

UZDROWISKO
NAŁĘCZÓW
Uzdrowiska Polskie

UZDROWISKO
KAMIEŃ POMORSKI
Uzdrowiska Polskie

UZDROWISKO
IWONICZ
Uzdrowiska Polskie

UZDROWISKO
KONSTANCIN
Uzdrowiska Polskie

Fizjo **ctiv**

Kursy i warsztaty dla fizjoterapeutów

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

KOMITET NAUKOWY:	KOMITET ORGANIZACYJNY:
Przewodniczący Komitetu Naukowego: dr n. o zdr. Magdalena Zawadka, prof. uczelni	Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego: dr n. med. Agnieszka Karska, prof. uczelni dr. n. o zdr. Ilona Stolarz
prof. dr hab. n. med. Tomasz Blicharski	dr hab. n. o zdr. Michał Ginszt
prof. dr hab. Andrzej Kosmol	dr hab. n. med. Alicja Wójcik-Załuska
prof. dr hab. Stanisław Kowalik	dr n. o zdr. Magdalena Zawadka, prof. uczelni
prof. dr hab. Bartosz Molik	dr n. o zdr. Agnieszka Kotwica, prof. uczelni dr n. o zdr. Joanna Fidut-Wrońska
dr hab. n. o zdr. Piotr Gawda, profesor uczelni	dr n. med. Anna Krawczyńska
dr hab. Krystyna Gawlik, profesor uczelni	dr n. med. Joanna Niezbecka-Zajac
dr hab. Natalia Morgulec-Adamowicz, prof. uczelni	dr n. med. Tomasz Senderek, profesor uczelni
dr hab. Marta Wieczorek, prof. uczelni	dr n. med. Krzysztof Sokołowski
dr hab. Anna Zwierzchowska, prof. uczelni	dr n. med. Karolina Turzańska
dr hab. n. o zdr. Michał Ginszt	lek. Maria Stępień
dr hab. Ryszard Plinta	mgr Michał Baszczowski
dr hab. Joanna Sobiecka	mgr Agata Czepińska
dr hab. n. med. Alicja Wójcik-Załuska, profesor uczelni	mgr Aleksandra Dolina
dr n. o zdr. Justyna Chmiel, profesor uczelni	mgr Tomasz Dorosz
dr n. o zdr. Kamil Chołuj, profesor uczelni	mgr inż. Dorota Dudka
dr n. o zdr. Teresa Stawińska, profesor uczelni	mgr Aleksandra Mańko
dr Grzegorz Bednarczuk	mgr Katarzyna Pikto-Pietkiewicz
dr. n. med. Małgorzata Drelich	mgr Magdalena Segit – Krajewska
dr n. med. Tomasz Senderek, prof. uczelni	mgr Karol Sitarz
dr n. med. Apolinary Ginszt	mgr Iwona Staniewska
dr n. o zdr. Michał Grzegorzczuk	mgr inż. Anna Szczepańska
dr n. med. Agnieszka Karska, prof. uczelni	mgr Marcin Trębowski
dr n. med. Anna Kozak	mgr Aneta Zarębska-Mróż
dr n. med. Anna Krawczyńska	Adam Dudka
dr n. med. Piotr Kwiatkowski	Nikoła Kurtok
dr n. med. Joanna Niezbecka-Zajac	Kinga Mitruczuk
dr Anna Ogonowska-Słodownik	
dr n. med. Marcin Pencuła	
dr n. med. Michał Popajewski	
dr n. med. Magdalena Sobiech	
dr n. med. Krzysztof Sokołowski	
dr n. o zdr. Anna Stelmach	
dr. n. o zdr. Ilona Stolarz	
dr n. med. Karolina Turzańska	
dr n. o zdr. Beata Wójcik	
mgr Paweł Hereć	
mgr Dorota Staniak	
mgr Marcin Trębowski	

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa
z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

PROGRAM KONFERENCJI

Czwartek, 16 listopada 2023 r.

Sesja plenarna

**Moderatorzy sesji: dr hab. Natalia Morgulec-Adamowicz (AWF Warszawa),
dr Agnieszka Karska (UM Lublin)**

9:40-10:20 - Professor David Legg, President of IFAPA: *“Adapted Physical Activity at a crossroads. The future of our progression”*. Department of Health and Physical Education, Mount Royal University, Kanada.

10:20-10:45 - dr Michelle Grenier, dr Nathan Fitch: *“Using the Climbing Wall to Promote Full Access through Universal Design”*. College of Health and Human Services, University of New Hampshire, Durham, USA.

10:45-11:00 – Profesor Nuno Januário: *“Train, Educate and Win with Adapted Sport (FEG- Desporto Adaptado)”*. Lisbon University, Faculty of Human Kinetics; CIEQV- Life Quality Research Centre, Portugal.

11:00- 11:20 - Profesor Andrzej Kosmol: „Poziom alfabetu ruchowego dzieci w wieku 8–12 lat - wyniki badań pilotażowych”. Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie.

11:20-11:30 - Profesor Tomasz Blicharski: „Mini interwencje zabiegowe w sporcie i rehabilitacji”. Uniwersytet Medyczny w Lublinie.

Wystąpienia firm

12:00 -12:10 - Rafał Kowalski CWI Polska: Innowacyjne podejście do zaopatrzenia pacjentów w sprzęt rehabilitacyjny, ortopedyczny i pomocniczy. Korzyści dla pacjentów oraz zespołu medycznego.

12:10-12:20 -Izabela Orchel BTL Polska Sp. z o.o.: Nowoczesne technologie w reedukacji chodu.

12:20-12:30 -Marcin Trębowicz "Uzdrowiska Polskie" Grupa BPS: Rehabilitacja po urazie rdzenia kręgowego - prezentacja możliwości w Grupie Uzdrowiska Polskie.

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

Sesja naukowa I

**Moderatorzy sesji: dr hab. Joanna Sobiecka (AWF Kraków),
dr hab. Michał Ginszt (UM Lublin), dr n. med. Piotr Kwiatkowski (UM Lublin)**

12:30-12:40 - Bartosz Molik, Jolanta Marszałek: **Monitoring sprawności sportowej elitarnych zawodników w sporcie paraolimpijskim.** Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie.

12:40-12:50 - Julia Płocienniczak, Wojciech Wiliński, Marta Wieczorek: **Subiektywne zmęczenie osób uprawiających Frame Running podczas różnych jednostek Treningowych – badanie pilotażowe.** Akademia Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu.

12:50-13:00 - Anna Ogonowska-Słodownik, Marta Kinga Łabęcka, Agnieszka Maciejewska-Skrendo, Renae J. McNamara, Katarzyna Kaczmarczyk, Michał Starczewski, Jan Gajewski, Natalia Morgulec-Adamowicz: **Wpływ ćwiczeń w wodzie i na lądzie (postCOVIDkids) na wydolność, zmęczenie i jakość życia dzieci z zespołem postcovidowym: randomizowane badanie kontrolowane.** Jozef Pilsudski University of Physical Education in Warsaw, , Gdansk University of Physical Education and Sport, University of Szczecin, Prince of Wales Hospital (Australia), Sydney School of Health Sciences, The University of Sydney (Australia), Woolcock Institute of Medical Research (Australia).

13:00-13:10 - Michał Starczewski, Michał Morys, Michał Gorski, Anna Mróz, Jolanta Marszałek: **Zastosowanie testu przerywanego dla szermierzy na wózkach do oceny wydolności beztlenowej specjalnej.** Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie, Akademia Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach, Instytut Sportu – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie.

13:10-13:20 - Wiktoria Bandura, Izabela Rutkowska, Karolina Grzyb: **Wpływ dysfunkcji wzroku na wybrane umiejętności lokomocyjne dzieci i młodzieży.** Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie.

13:20-13:30 - Witold Winnicki, Andrzej Kosmol: **Poziom umiejętności ruchowych dzieci w klasach 1-3 w szkole podstawowej specjalnej.** Afiliacja: Zespół Szkół Specjalnych nr 85 w Warszawie.

13:30-13:40 - Grzegorz Bednarczuk, Izabela Rutkowska, Wiktoria Bandura: **Równowaga młodzieży z dysfunkcją wzroku a poziom ich umiejętności motorycznych.** Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie.

13:40-13:50 - Natalia Morgulec-Adamowicz, Marta Łabęcka, Grzegorz Bednarczuk, Anna Ogonowska-Słodownik: **Czy technologie informatyczne można wykorzystać na lekcjach wychowania fizycznego w warunkach włączenia? – pilotażowe badania jakościowe.** Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie.

13:50-14:00 - Michał Starczewski, P. Bobowik, T. Hałasa: **Sprawność fizyczna pływaków z niepełnosprawnościami – wyniki badań pilotażowych.** Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie

14:00-14:15 - **DYSKUSJA**

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

Sesja studencka i młodych naukowców

**Moderatorzy sesji: dr Magdalena Zawadka (UM Lublin), dr Kamil Chołuj (UM Lublin),
dr Justyna Chmiel (UM Lublin)**

12:30-12:40 - Dominika Maria Warpas: **Adaptowana aktywność fizyczna w czasie ciąży i połogu. Wiedza kobiet ciężarnych na temat aktywności fizycznej.** Uniwersytet Medyczny w Lublinie. Opiekun pracy: dr n. o zdr. Ilona Stolarz.

12:40-12:50 - Dominika Składanowska: **Aktywność fizyczna jako wsparcie rozwoju psychomotorycznego dzieci z niepełnosprawnościami.** Uniwersytet Medyczny w Lublinie. Opiekun pracy: dr Agnieszka Zdzieniecka-Chyła, mgr Magdalena Segit-Krajewska,

12:50-13:00 - Joanna Pusiak: **Sprężystość psychiczna i samoocena u seniorów Uniwersytetu Trzeciego Wieku.** Akademia Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu. Opiekun pracy: dr hab. Marta Wieczorek prof. AWF

13:00-13:10 - Daniel Mrozek, Karolina Dąbrowa: **Aktywność fizyczna osób w okresie późnej dorosłości (ze szczególnym uwzględnieniem łyżwiarstwa).** Akademia Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu.

13:10-13:20 - Natalia Zoch: **Adaptowana Aktywność fizyczna w nadwadze i otyłości u dzieci i młodzieży w wieku szkolnym.** Uniwersytet Medyczny w Lublinie. Opiekun pracy: dr n. o zdr. Ilona Stolarz

13:20-13:30 - Julia Dudek: **Hipoterapia – dziecko i koń w relacji terapeutycznej.** Uniwersytet Medyczny w Lublinie. Opiekun pracy: dr n. med. Anna Kozak

13:30-13:40 - Jan Walencik: **Aktywizacja ruchowa osób chorych na schizofrenię w warunkach Warsztatów Terapii Zajęciowej.** Akademia Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach. Opiekun pracy: dr hab. Anna Zwierzchowska, dr Barbara Rosołek

13:40-13:50 - Martyna Hałas: **Pływanie dla każdego- terapia wodna dzieci z niepełnosprawnościami.** Uniwersytet Medyczny w Lublinie. Opiekun pracy: mgr Magdalena Segit-Krajewska, dr Agnieszka Zdzieniecka-Chyła

13:50-14:00 – Piotr Warzyszak: **Ocena aktywności fizycznej i ocena równowagi u osób niedowidzących i niewidomych.** Uniwersytet Medyczny w Lublinie. Opiekun pracy: dr n. o zdr. Ilona Stolarz.

14:00-14:15-DYSKUSJA

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

Sesja plakatowa

- Grzegorz Bednarczuk, Izabela Rutkowska, Wiktoria Bandura: **Równowaga osób niewidomych z dodatkową niepełnosprawnością intelektualną.** AWF Warszawa
- Andrei Shpakou , Yuliia Antonova-Rafi , Igor Khudetsky, Joanna Baj-Korpak, Krystyna Kowalczuk, Oryna Detsyk, Andriy Bazylevych, Oksana Hdyrya: **Wielowymiarowa Skala Postaw Wobec Niepełnosprawności - adaptacji ukraińskiej wersji MAS-UA.** Uniwersytet Medyczny w Białymstoku, Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute, Akademia Bialska im. Jana Pawła II, Ivano-Frankivsk National Medical University, Danylo Halytsky Lviv National Medical University, Regional Children's Clinical Hospital Okhmatdyt, Lviv (Ukraina)
- Maciej Szczęsny: **Ocena możliwości i rezultatów mobilizacji struktur mięśniowo-powięziowych na zakres ruchu tułowia.** Zakład Rehabilitacji i Fizjoterapii Uniwersytetu Medycznego w Lublinie. Opiekun pracy: Dr n. med. Tomasz Senderek.
- Mirosław Wincenty Sędzielowski: **Ocena efektu mobilizacji rozciągna podeszwowego na zakres ruchu tułowia.** Uniwersytet Medyczny w Lublinie, Zakład Rehabilitacji i Fizjoterapii. Opiekun pracy: Dr n. med. Tomasz Senderek.

Wprowadzenie do warsztatów

15:00-15:10 - Łuczniectwo. Prowadzący: Adam Dudka

15:10-15:20 - Szermierka. Prowadzący: Stefan Makowski

15:20-15:30 - Wspinaczka sportowa. Prowadzący: Michał Ginszt

Warsztaty

- Łuczniectwo jako sport wyczynowy i rekreacyjny dla osób z niepełnosprawnością.** Prowadzący: Dorota Dudka, Adam Dudka, reprezentanci Kadry Polski w parałuczniectwie
- Szermierka na wózkach jako sport integracyjny.** Prowadzący: Grzegorz Pluta, mistrz paraolimpijski, Jadwiga Pacek, reprezentantka Kadry Polski w szermierce na wózkach, Stefan Makowski – medalista Igrzysk Paraolimpijskich
- Wspinaczka sportowa dla osób ze specjalnymi potrzebami.** Prowadzący: Michał Ginszt, członek Kadry Narodowej we wspinaczce sportowej, instruktor wspinaczki sportowej

18.15 – 20:00 Walne Zebranie PTN-AAF

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

Piątek, 17 listopada 2023 r.

IDEAL 2.0 seminar

„Inclusive And Equitable Sport For People With Autism And Intellectual Disability”

9:00 - 9:20 - **Wprowadzenie do PROJEKTU**, Dr. Debbie Van Biesen from KU Leuven

9:20 - 9:40 - **Interwencje zdalne**, Dr. Sean Healy from University of Limerick

9:40 - 10:00 - **Przywództwo i zatrudnienie**, Prof. Alba Roldan Romero and Charlotte Katrien Messiaen from Miguel Hernández University

10:00 -10:20 - **E szkolenia dla trenerów**, Dr. Ingi Einarsson from Reykjavik University & Dianne Kortekaas from KU Leuven

10:20 -10:40 - **Świadomość**, Prof. Jan Burns from VIRTUS, Mousumi Mazumdar & prof. Natalia Morgulec-Adamowicz from AWF Warsaw

10:40 -11:15 - Pytania i odpowiedzi

Sesja naukowa II

**Moderatorzy sesji: dr hab. Ryszard Plinta (SUM Katowice),
dr hab. Piotr Gawda (UM Lublin), dr Ilona Stolarz (UM Lublin)**

9:00-9:10- Wykład na zaproszenie: dr hab. n. o zdr. Piotr Gawda „Świadome zarządzanie potencjałem adaptacyjnym ciała ludzkiego, czyli jak dobiec w życiu daleko”, Uniwersytet Medyczny w Lublinie.

9:10-9:20 - Anna Zwierzchowska, Eliza Gaweł, Agata Krużyńska, Kajetan Słomka, Grzegorz Juras: **Stabilność posturalna nastolatków z późną lateralną implantacją ślimakową vs. aparaty słuchowe-badanie pilotażow.** Akademia Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach.

9:20 -9:30 - Magdalena Sobiech, Agata Czępińska: **Zalecenia dotyczące aktywności fizycznej u pacjentów ze skoliozą.** Zakład Medycyny Sportowej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie.

9:30-9:40 - Barbara Rosołek, Diana Celebańska, Anna Zwierzchowska: **Poczucie włączenia ucznia w edukację szkolną a lekcja wychowania fizycznego.** Afiliacja: Instytut Nauk o Sporcie, Centrum Zdrowego Życia, Akademia Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach.

9:40-9:50 - Sadziak Aleksandra, Wieczorek Marta, Wiliński Wojciech: **Poziom wsparcia podczas wykonania czynności ruchowych a rodzaj aktywności ruchowej u dzieci ze spektrum autyzmu.** Akademia Wychowania Fizycznego Im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu.

9:50 -10:00 - Agnieszka Zdzenicka - Chyła, Magdalena Segit-Krajewska: **Zabawa bez barier.** Uniwersytet Medyczny w Lublinie.

10:00- 10:15 -**DYSKUSJA**

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

Panel dyskusyjny pełnomocników ds. osób z niepełnosprawnościami Uczelni Lubelskich „Osoba z niepełnosprawnością na Uniwersytecie”

- **dr hab. n. med. Alicja Wójcik-Załuska**, Uniwersytet Medyczny w Lublinie - ***moderator panelu***
- **mgr Wojciech Góra**, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej - ***moderator panelu***
- **mgr Paweł Robak**, Katolicki Uniwersytet Lubelski
- **mgr inż. Magdalena Łukasik-Niezgoda**, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie
- **Mgr Edyta Alinowska**, Politechnika Lubelska

11.45-12.45 Pokazy tematyczne

11:45-12:15 - Pokaz łucznictwa (łuk bloczkowy) Dorota Dudka, Adam Dudka, reprezentanci Kadry Polski w parałucznictwie

12:15-12:45 - Pokaz walki szermierczej na wózkach Grzegorz Pluta, mistrz paraolimpijski, Jadwiga Pacek, reprezentantka Kadry Polski w szermierce na wózkach, Stefan Makowski – medalista Igrzysk Paraolimpijskich

12:45 -13:00 Podsumowanie i zakończenie konferencji

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa
z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

Sesja plenarna

Moderatorzy sesji:

dr hab. Natalia Morgulec-Adamowicz

Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego

w Warszawie

dr Agnieszka Karska

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Trenuj, Edukuj i Wygrywaj dzięki sportowi adaptowanemu (FEG- Desporto Adaptado)

Nuno Januário ^{1,2}

¹*Lisbon University, Faculty of Human Kinetics*

²*CIEQV- Life Quality Research Centre*

Sport i aktywność fizyczna odgrywają ważną rolę w procesie integracji osób niepełnosprawnych ze społeczeństwem i wniosły istotny wkład w promowanie równych szans osób niepełnosprawnych i pełnosprawnych w kontekście sportowym, edukacyjnym i społecznym.

Poprzednie badania wykazały, że na skuteczność włączających praktyk nauczania i integracji osób niepełnosprawnych wpływają postawy i przekonania, a negatywne postawy wobec niepełnosprawności można modyfikować za pomocą alternatywnych programów. Na zachowania wpływają postawy i przekonania w odniesieniu do praktyk włączających. Co za tym idzie, zmiana przekonań wobec tych programów ma decydujące znaczenie dla zmiany zachowań.

Program Interwencji tworzony jest od 2019 roku, w oparciu o 3 główne osie (Szkol, Edukuj i Wygrywaj), których cele szczegółowe to: (1) Poprawa przekonań i postaw dzieci i młodzieży w wieku szkolnym wobec niepełnosprawności i integracji z osobami niepełnosprawnymi, poprzez uprawianie określonych dyscyplin sportowych dostosowanych dla osób niepełnosprawnych; (2) Umożliwienie szkolenia dla nauczycieli/techników i trenerów; (3) Wspieranie procesu szkolenia sportowców paraolimpijskich poprzez rozwój multidyscyplinarnych programów interwencyjnych mających na celu wsparcie zawodników i ich trenerów.

Zaprezentowano i omówiono aspekty dydaktyczne i metodologiczne programu, a w skali globalnej wszystkie jego cele zostały osiągnięte, nawet przekraczając założenia. W projekcie wzięło udział 6188 uczestników (360 osób niepełnosprawnych), a łączna liczba wydarzeń wyniosła 136. Program pozwolił na stworzenie pomostów pomiędzy różnymi wymiarami (szkolenia, edukacji i wysokiej wydajności).

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Train, Educate and Win with Adapted Sport (FEG- Desporto Adaptado)

Nuno Januário ^{1,2}

¹*Lisbon University, Faculty of Human Kinetics*

²*CIEQV- Life Quality Research Centre*

Sports and physical activity have an important role in the integration process of people with disabilities into society and had an important contribution to the promotion of equal opportunities between people with and without disabilities in the sporting, educational and social context.

Previous investigations show that the effectiveness of inclusive teaching practices and the integration of people with disabilities is affected by the attitudes and beliefs and negative attitudes with disability can be modified by alternative programs. Behaviours are influenced by attitudes and beliefs in relation to inclusive practices and changing attitudes is decisive for changing.

The Intervention program was developed since 2019, based on 3 main axes (Train, Educate and Win) with the following specific objectives: (1) Improve the beliefs and attitudes of children and young people at school age face to disability and the inclusion of people with disabilities, through the practice of specific sports modalities adapted for people with disabilities; (2) Allow the training of Teachers / Technicians and Trainers; (3) To support the training process of Paralympic athletes, through the development of multidisciplinary intervention programs to support Paralympic athletes and their coaches.

The didactic and methodological aspects of the program were presented and discussed.

Globally, all objectives were achieved, even exceeding the proposals presented, involved 6188 participants (360 people with disabilities) and the total number of events was 136. The program allowed the development of bridges between the different dimensions addressed (Training, Education and High Performance).

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa
z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

Sesja naukowa I

Moderatorzy sesji:

dr hab. Joanna Sobiecka

Akademia Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha

w Krakowie

dr hab. Michał Ginszt

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

dr Piotr Kwiatkowski

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa
z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

Monitoring sprawności sportowej elitarnych zawodników w sporcie paraolimpijskim

Bartosz Molik¹, Jolanta Marszałek¹

¹*Wydział Rehabilitacji, Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie, Warszawa, Polska*

Wprowadzenie. Sport paralimpijski powstał w 1960 roku. Od tego czasu można zaobserwować dynamiczny rozwój paralimpijskich imprez sportowych. Osiąganie sukcesów sportowych w sporcie elitarnym wymaga poszukiwania nowych, skutecznych, innowacyjnych i kreatywnych rozwiązań.

Cel pracy. Celem pracy był przegląd testów boiskowych i laboratoryjnych stosowanych w różnych dyscyplinach paralimpijskich.

Podstawowe założenia. W badaniu tym przedstawiono analizy różnych badań laboratoryjnych i nielaboratoryjnych (boiskowych).

Podsumowanie. Zaprezentowano nowe specyficzne testy sportowe związane ze sportowymi wydarzeniami paralimpijskimi. Wskazano główne wyzwania i trudności w monitorowaniu sportowców, tj. wyposażenie, opór, rzetelność i trafność, klasyfikacja i niepełnosprawność. Zaprezentowano nowe kierunki badań.

Słowa kluczowe: sport paralimpijski, wyniki sportowe, testy boiskowe, testy laboratoryjne

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa
z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

Sport performance monitoring of elite athletes in Paralympic sport

Bartosz Molik¹, Jolanta Marszałek¹

¹*Faculty of Rehabilitation, Jozef Pilsudski University of Physical Education in Warsaw, Poland*

Introduction. Paralympic sport was launched in 1960. Since then, there has been observed a dynamic development of Paralympic sport events. Achieving sports successes in elite sport requires searching for new, effective, innovative, and creative solutions.

Aim. The aim of this study was to review the field based and laboratory test used in different Paralympic sports.

Basic hypothesis. Analyses of different laboratory and non-laboratory (field-based tests) tests were presented in that study.

Conclusion. New sport specific tests related to sport Paralympics events were presented. The main challenges and difficulties of athletes' monitoring, i.e.: equipment, resistance, reliability and validity, classification and impairment were showed. New research directions were presented.

Keywords: Paralympic sport, sport performance, field-based test, laboratory tests

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Subiektywne zmęczenie osób uprawiających Frame Running podczas różnych jednostek treningowych – badanie pilotażowe.

Julia Płocienniczak¹, Wojciech Wiliński² Marta Wieczorek²

¹ student AWF Wrocław

² Zakład Metodyki Szkolnej Kultury Fizycznej, Akademia Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu

Wprowadzenie. Frame Running to niezwykle obiecująca dyscyplina sportu dla osób z niepełnosprawnościami ruchowymi, która wymaga wsparcia w postaci badań naukowych, które usprawnią proces kontroli subiektywnie odczuwanego zmęczenia podczas różnych jednostek treningowych. Celem pracy jest rozpoznanie subiektywnego poziomu zmęczenia osób uprawiających Frame Running po treningu koordynacyjnym i szybkościowym także w odniesieniu do nasilenia spastyczności w kończynach dolnych i górnych.

Materiał i metody badawcze. Badanie przeprowadzono wśród 10 zawodników sekcji Frame Running

we Wrocławiu. W pracy wykorzystano narzędzia badawcze: skalę Ashworth'a do pomiaru spastyczności i skalę odczuwanego zmęczenia Borga w polskiej adaptacji.

Wyniki. Średni poziom subiektywnego zmęczenia jaki odczuwają zawodnicy Frame Runningu po treningu koordynacyjnym był niższy po treningu szybkościowym co potwierdziła analiza testem t-studenta. Nieparametryczna korelacja była istotna statystycznie tylko dla dwóch par zmiennych: nasilenia spastyczności w kończynie górnej prawej i odczuwanym subiektywnym zmęczeniem po treningu koordynacyjnym oraz nasilenia spastyczności w kończynie dolnej prawej i odczuwanym subiektywnym zmęczeniem przed treningiem szybkościowym.

Wnioski Jednostka treningowa nastawiona na szybkość generuje wyższy poziom subiektywnego zmęczenia niż jednostka treningu nastawiony na koordynację u zawodników Frame Runningu. Spastyczność kończyny górnej prawej może być ważnym czynnikiem wpływającym na deklarowane zmęczenie przez zawodników Frame Runningu odczuwanym po treningu koordynacyjnym.

Słowa kluczowe: Frame Running, sport niepełnosprawnych, subiektywne zmęczenie

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Perceived Exertion of people practicing Frame Running during different units of training – a pilot study.

Julia Płocienniczak¹, Wojciech Wiliński², Marta Wieczorek²

¹ student of the Wrocław University of Health and Sport Sciences

² Department PE methodology, Wrocław University of Health and Sport Sciences

Introduction. Frame Running is an extremely promising sport for people with mobility impairments, which needs to be supported by scientific research that will improve the process of controlling subjectively perceived fatigue during different training units.

Objective. The purpose of this study is to identify the subjective fatigue level of people practicing Frame Running after coordination and speed training also in relation to the severity of spasticity in the lower and upper extremities.

Material and research methods. The study was conducted among 10 athletes of the Frame Running section of Wrocław. The study used research tools; Ashworth's scales for measuring spasticity and Borg's Rating of Perceived Exertion in Polish adaptation

Results. The average level of subjective fatigue felt by Frame Running athletes after the coordination training was lower after training speed training which was confirmed by analysis with a t-student test. The non-parametric correlation was statistically significant for only two pairs of variables: severity of spasticity in the right upper limb and perceived subjective fatigue after coordination training, and severity of spasticity in the right lower limb and perceived subjective fatigue before speed training.

Conclusions. A training unit focused on speed generates a higher level of subjective fatigue than the coordination-oriented training unit in Frame Running athletes. Spasticity of the right upper limb may be an important factor in the declared fatigue by Frame Running athletes especially experienced after coordination training.

Keywords: Frame Running, sports of people with disabilities, subjective fatigue

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Effects of water and land-based exercise (postCOVIDkids) on performance, fatigue and quality of life in children with post COVID-19 condition: a randomized controlled trial

Anna Ogonowska-Słodownik¹, Marta Kinga Labecka¹, Agnieszka Maciejewska-Skrendo^{2,3}, Renae J. McNamara^{4,5,6}, Katarzyna Kaczmarczyk¹, Michał Starczewski¹, Jan Gajewski¹, Natalia Morgulec-Adamowicz¹

¹ Jozef Pilsudski University of Physical Education in Warsaw, Faculty of Rehabilitation

² Gdansk University of Physical Education and Sport

³ Institute of Physical Culture Sciences, University of Szczecin, Szczecin, Poland

⁴ Prince of Wales Hospital, Australia

⁵ Sydney School of Health Sciences, The University of Sydney, Australia

⁶ Woolcock Institute of Medical Research, Australia

Introduction. The evidence that COVID-19 can have long-term impact on children highlight the need of implementing measures to reduce consequences of the pandemic on child's health.

Aim. The purpose of the study was to determine the effectiveness of water-based and land-based exercise interventions on exercise capacity, fatigue and quality of life in children with the post COVID-19 condition.

Material and methods. Children age 10-12 years were randomly assigned into one of three groups - water-based exercise, land-based exercise or control (no intervention). The intervention lasted 8 weeks, 2 times per week for 45 minutes. Exercise capacity was measured using the modified Balke treadmill protocol on treadmill. Fatigue was measured using the Polish adaptation of the Cumulative Fatigue Symptoms Questionnaire (CFSQ). Quality of life was assessed with the Pediatric Quality of Life Inventory 4.0 Generic Core Scales (PedsQL).

Results. 74 children finished the intervention and took part in post intervention data collection. There was an increase in aerobic capacity after both types of intervention but not in the control group. The total fatigue scores and scores reflecting severity of individual fatigue symptoms obtained in CFSQ were not statistically significant pre and post intervention in the analyzed three group.

Conclusions. In children aged 10-12 with post COVID-19 condition, an eight-week, twice-weekly supervised exercise program in water or on land improved exercise capacity. There was no effect on fatigue and no adverse events were observed. Parents of children in the exercise groups observed improved quality of life.

Key words: child; long COVID; SARS-CoV-2; exercise capacity

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Wpływ ćwiczeń w wodzie i na lądzie (postCOVIDkids) na wydolność, zmęczenie i jakość życia dzieci z zespołem postcovidowym: randomizowane badanie kontrolowane

Anna Ogonowska-Słodownik¹, Marta Kinga Labecka¹, Agnieszka Maciejewska-Skrendo^{2,3}, Renae J. McNamara^{4,5,6}, Katarzyna Kaczmarczyk¹, Michał Starczewski¹, Jan Gajewski¹, Natalia Morgulec-Adamowicz¹

¹ Jozef Pilsudski University of Physical Education in Warsaw, Faculty of Rehabilitation

² Gdansk University of Physical Education and Sport

³ Institute of Physical Culture Sciences, University of Szczecin, Szczecin, Poland

⁴ Prince of Wales Hospital, Australia

⁵ Sydney School of Health Sciences, The University of Sydney, Australia

⁶ Woolcock Institute of Medical Research, Australia

Wprowadzenie. Dowody na to, że COVID-19 może mieć długoterminowy wpływ na dzieci, podkreślają potrzebę wdrożenia środków mających na celu ograniczenie skutków pandemii dla zdrowia dzieci.

Cel. Celem badania było określenie skuteczności interwencji ćwiczeń w wodzie i na lądzie na wydolność, zmęczenie i jakość życia u dzieci z zespołem postcovidowym.

Material i metody. Dzieci w wieku 10-12 lat zostały losowo przydzielone do jednej z trzech grup - ćwiczeń w wodzie, ćwiczeń na lądzie lub grupy kontrolnej (bez interwencji). Interwencja trwała 8 tygodni, 2 razy w tygodniu po 45 minut. Wydolność wysiłkową mierzono za pomocą zmodyfikowanego protokołu bieżni Balke'a na bieżni. Zmęczenie mierzono za pomocą polskiej adaptacji Kwestionariusza Skumulowanych Objawów Zmęczenia (CFSQ). Jakość życia oceniano za pomocą Pediatrycznego Inwentarza Jakości Życia 4.0 Generic Core Scales (PedsQL).

Wyniki. 74 dzieci ukończyło interwencję i wzięło udział w badaniach po interwencji. Odnotowano wzrost wydolności po obu rodzajach interwencji, ale nie w grupie kontrolnej. Całkowite wyniki zmęczenia i wyniki odzwierciedlające nasilenie poszczególnych objawów zmęczenia uzyskane w CFSQ nie były statystycznie istotne przed i po interwencji w analizowanych trzech grupach.

Wnioski. U dzieci w wieku 10-12 lat z zespołem postcovidowym ośmiotygodniowy, nadzorowany program ćwiczeń w wodzie lub na lądzie dwa razy w tygodniu poprawił wydolność. Nie zaobserwowano wpływu na zmęczenie ani zdarzeń niepożądanych. Rodzice dzieci z grup ćwiczeniowych zaobserwowali poprawę jakości życia.

Słowa kluczowe: dziecko; SARS-CoV-2; wydolność wysiłkowa

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Zastosowanie testu przerywanego dla szermierzy na wózkach do oceny wydolności beztlenowej specjalnej

Michał Starczewski¹, Michał Morys², Michał Gorski³, Anna Mroz⁴, Jolanta Marszałek¹

¹*Wydział Rehabilitacji, Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie, Warszawa, Polska*

²*Trener Kadry Narodowej w szermierce na wózkach; Akademia Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach, Katowice, Polska*

³*Istytut Sportu – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie, Polska*

⁴*Wydział Wychowania Fizycznego, Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie, Warszawa, Polska*

Wprowadzenie. W paraspocie poszukiwane są specjalne testy do oceny wydolności beztlenowej. Adaptacje testu powtarzanych sprintów (RSA) są typowymi metodami stosowanymi w sportach wykorzystujących krótkie wysiłki o maksymalnej intensywności. Każdy nowy test powinien być sprawdzony pod względem trafności.

Cel pracy. Celem pracy było sprawdzenie czy nowy specyficzny test RSA jest trafny do oceny wydolności beztlenowej w szermierce na wózkach (WF).

Material i metody. Dziesięcioro zawodników Kadry Polski wykonało test RSA składający się z sześciu 6s wysiłków z przerwami 24s (the 6x6s AnT) oraz 30s Wingate test (the WAnT) na ergometrze ręcznym (ACE) LODE ANGIO (Groningen, Netherlands). Najwyższa moc maksymalna (PP, Watt), najwyższa relatywna moc maksymalna (rPP, Watt/kg) były obserwowane w obu testach. Wyliczono spadek mocy maksymalnej (PPdrop, %) i pracę (W, J). Korelację Pearsona zastosowano do oszacowania trafności testu RSA. Test T wykorzystano do sprawdzenia różnic w PP oraz w pracy w obu testach.

Wyniki. Nie było różnic w PP oraz rPP ($p = 0.075$, $p = 0.072$), ale były różnice w W (RSA work > the WAnT work, $p < 0.001$) i w spadku mocy (PPdrop, $p < 0.001$). Zaobserwowano wysoką korelację dla PP i pracy w RSA i the WAnT ($r > 0.90$, $p < 0.001$).

Wnioski. Nowy test RSA, czyli 6x6s z przerwami 24s jest trafny. Test ten może być powszechnie stosowany do oceny wydolności beztlenowej specjalnej zawodników WF.

Słowa kluczowe: powtarzane testy przerywane (RSA), Wingate test, wydolność beztlenowa, sprawność fizyczna, szermierka na wózkach,

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Using repeated sprint ability (RSA) test in wheelchair fencing athletes to assess specific anaerobic performance

Michał Starczewski¹, Michał Morys², Michał Gorski³, Anna Mroz⁴, Jolanta Marszałek¹

¹*Faculty of Rehabilitation, Józef Piłsudski University of Physical Education in Warsaw, Poland*

²*Wheelchair Fencing National Team Coach; Jerzy Kukuczka University of Physical Education in Katowice, Poland*

³*Institute of Sport – National Research Institute, Warsaw, Poland*

⁴*Faculty of Physical Education, Józef Piłsudski University of Physical Education in Warsaw, Poland*

Introduction. The specific tests are seeking to use to assess anaerobic performance in parasports. Adaptations of repeated sprint ability (RSA) tests are typical methods for team games to use. Each new test should be checked if it is a proper method that measures what researchers want.

Aim. The aim of this study was to check if the new specific RSA test for wheelchair fencing (WF) is valid to assess anaerobic performance in this group of athletes.

Material and methods. Ten athletes representing Polish WF team conducted the new specific anaerobic test for WF, i.e., the RSA test that was the 6x6s Anaerobic Power Test with 24s breaks (the 6x6s AnT), and the 30s Wingate Anaerobic Test (the WAnT) using a manual LODE ANGIO (Groningen, Netherlands) arm crank ergometer (ACE). The peak power (PP, Watt), relative peak power (rPP, Watt/kg) were observed in both tests. The drop of peak power (PPdrop, %) and the work (W, J) were calculated. The Pearson's test correlation was used to check validity of the RSA test. The T-test was used to calculate differences between PPmean, W in both tests.

Results. There were no differences in PP and rPP ($p = 0.075$, $p = 0.072$), but the W was different (the RSA test work > the WAnT work, $p < 0.001$), and PPdrop ($p < 0.001$). The Pearson's correlation matrix between data from the RSA test and the WAnT parameters demonstrated strong correlations for PP and for W in both tests ($r > 0.90$, $p < 0.001$).

Conclusion. The new RSA test, i.e.: 6x6s AnT with 24s breaks protocol, is valid. This test can be easily used in athletes to assess specific anaerobic performance for WF.

Keywords: repeated sprint ability (RSA) test, the Wingate test, anaerobic performance, physical fitness, wheelchair fencing

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Wpływ dysfunkcji wzroku na wybrane umiejętności lokomocyjne dzieci i młodzieży

Wiktoria Bandura¹, Izabela Rutkowska¹, Karolina Grzyb

¹ *Katedra Nauczania Ruchu, Wydział Rehabilitacji, AWF Warszawa*

Wprowadzenie: Wyniki licznych badań wykazały znaczący wpływ dysfunkcji wzroku (DW) na opóźnienia w rozwoju motorycznym oraz w opanowaniu podstawowych umiejętności ruchowych (UR). Stwierdzono, że osoby słabowidzące mogą w większym zakresie opanować proste czynności ruchowe wykorzystując nawet minimalną sprawność funkcji wzroku w porównaniu do dzieci pozbawionych całkowicie możliwości korzystania z bodźców wzrokowych, jednak są i takie umiejętności, których opanowanie nie stanowi trudności bez względu na stopień utraty wzroku.

Cel pracy: Ocena wpływu stopnia dysfunkcji wzroku na wybrane umiejętności lokomocyjne (UL).

Material i metody: W badaniach wykorzystano podtest „lokomocja” testu TGMD-3 (Test of Gross Motor Development, Third Edition), trafny i rzetelny w ocenie fundamentalnych umiejętności ruchowych u osób z DW. Przebadano 47 osób w wieku 7 – 17 lat (K-18, M-29), w tym 26 osób niewidomych oraz 21 osób słabowidzących.

Wyniki: Wykazano istotne różnice w porównaniach sumy punktów uzyskanych w poszczególnych próbach podtestu „Lokomocja” baterii testów TGMD-3, pomiędzy grupą osób słabowidzących i niewidomych. Osoby słabowidzące uzyskały wyniki istotnie lepsze w porównaniu do niewidomych w próbach: biegu, trójskoku i przeskokach.

Wnioski: Stopień dysfunkcji wzroku istotnie wpływał na stopień opanowania umiejętności lokomocyjnych. Osoby słabowidzące charakteryzowały się wyższym poziomem niektórych UL w porównaniu do niewidomych. U badanych osób, bez względu na stopień DW, rozwój UL wymagających symetrycznych ruchów kończyn górnych i dolnych, takich jak skok w dal i ślizgi był podobny. Jednakże, w zadaniach, w których znaczenie ma odpowiedni poziom koordynacji bilateralnej oraz równowagi, jak bieg, trójskok i przeskoki, osoby niewidome przejawiały znaczne trudności w ich opanowaniu. Dlatego należy zwrócić większą uwagę na te aspekty podczas planowania i realizacji zajęć wychowania fizycznego i terapii ruchowej dla osób z DW.

Słowa kluczowe: dysfunkcja wzroku, fundamentalne umiejętności ruchowe, lokomocja.

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Impact of Visual Dysfunction on Selected Locomotor Skills in Children and Adolescents

Wiktorija Bandura¹, Izabela Rutkowska¹, Karolina Grzyb

¹ *Katedra Nauczania Ruchu, Wydział Rehabilitacji, AWF Warszawa*

Introduction and Objective

The results of numerous studies have demonstrated a significant impact of visual dysfunction (VD) on delays in motor development and the acquisition of fundamental motor skills (FMS). It has been observed that individuals with visual impairments can (in a greater extent), acquire basic motor skills using even minimal visual function compared to children entirely deprived of visual stimuli. However, there are still skills that can be mastered without difficulty regardless of the degree of vision loss. The aim of this study was to assess the influence of the degree of visual dysfunction on selected locomotor skills (LS).

Materials and Research Methods

In the study, the "locomotion" subtest of the TGMD-3 (Test of Gross Motor Development, Third Edition) was used, which is a valid and reliable tool for assessing fundamental motor skills in individuals with VD. A total of 47 individuals aged 7 to 17 (F-18, M-29) were examined, including 26 blind and 21 with low vision individuals.

Research Results

Significant differences were found in the comparisons of the total scores obtained in various trials of the "Locomotion" subtest of the TGMD-3 test battery between the group of low vision and blind individuals. Low vision individuals achieved significantly better results than blind individuals in trials such as running, tripple jump, and hopping.

Conclusions

The degree of visual dysfunction significantly influenced the mastery of locomotor skills. Low vision individuals exhibited a higher level of proficiency in certain LS compared to blind individuals. In the case of the participants, regardless of the degree of visual dysfunction, the development of LS requiring symmetrical movements of the upper and lower limbs, such as the jumping and sliding, was similar. However, in tasks that require adequate bilateral coordination and balance, such as running, tripple jump, and hopping, blind individuals faced significant challenges in mastering these skills. Therefore, greater attention should be paid to these aspects when planning and implementing physical education and movement therapy for individuals with visual dysfunction.

Keywords: visual dysfunction, fundamental motor skills, locomotion.

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Poziom podstawowych umiejętności ruchowych dzieci w klasach 1-3 w szkole podstawowej specjalnej

Witold Winnicki¹, Andrzej Kosmol²

¹*Zespół Szkół Specjalnych nr 85 w Warszawie*

²*Wydział Rehabilitacji Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie*

Cel pracy: Ocena poziomu podstawowych umiejętności ruchowych u dzieci z NI w stopniu umiarkowanym w klasach 1-3 szkoły podstawowej specjalnej.

Material: Badaniami objęto 25 uczniów klas 1-3 szkoły podstawowej specjalnej, uczestniczących w zajęciach WF w okresie od IX'2020 do IX'2023. Kryterium włączenia do analizy było uczestnictwo minimum w 3 badaniach w okresie 3 lat.

Metoda: Na podstawie literatury opracowano autorska skalę oceny podstawowych umiejętności ruchowych (skala 1-7) oraz tabelę modyfikacji i adaptacji tych umiejętności. Pierwsze badanie miało charakter diagnostyczny. Dzieci były badane 2 razy w ciągu roku (we wrześniu i w styczniu). Do analizy wykorzystano tylko wyniki badań wrześniowych.

Wyniki i wnioski: Badania wykazują dużą zmienność wyników na przestrzeni 3 kolejnych badań w zakresie poziomu podstawowych umiejętności ruchowych u uczniów klas 1-3.

Główny wniosek wskazuje na potrzebę długofalowego kształcenia w zakresie podstawowych umiejętności ruchowych u dzieci z NI w stopniu umiarkowanym, gdyż dopiero po 2-3 latach można zauważyć progresję wyników między pierwszym (diagnostycznym) badaniem, a wynikami badań w kolejnych 2-3 latach.

Słowa kluczowe: niepełnosprawność intelektualna, adaptowane wychowanie fizyczne, WF specjalne, podstawowe umiejętności ruchowe,

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Fundamental movement skills level of children from 1-3 grades at elementary special school

Witold Winnicki¹, Andrzej Kosmol²

¹*Zespół Szkół Specjalnych nr 85 w Warszawie*

²*Wydział Rehabilitacji Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie*

The aim of the study: Fundamental movement skills assessment of children with moderate intellectual disability (ID) from 1-3 grades at elementary special school

Material: Research has been conducted with 25 students from 1-3 grades of elementary special school, who have been participating in physical education classes since IX.2020 to IX.2023. Inclusion criteria to the analysis was participating at least 3 times in the research over a period of 3 years.

Method: Based on a scientific literature authorial fundamental movement skills assessment has been developed (1-7 scale) and potential adaptations and modifications table of these skills. The first examination was a diagnostic test. Students have been tested 2 times a year (in September and in January). Results of the September's tests were only used for analysis.

Results and conclusions: Research has indicated a high variability of students fundamental movement skills results in 3 following tests. The main conclusion is that the teaching of fundamental movement skills should last in a long period of time with students with moderate ID. After 2-3 years the progress can be noticed between the results of the first (diagnostic) assessment and the last ones.

Key words: intellectual disability, adapted physical education, special physical education, fundamental movement skills

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Równowaga młodzieży z dysfunkcją wzroku a poziom ich umiejętności motorycznych

Grzegorz Bednarczuk¹, Izabela Rutkowska², Weronika Bandura²,

¹*Katedra Terapii Zajęciowej, Wydział Rehabilitacji, AWF Józefa Piłsudskiego w Warszawie*

²*Katedra Nauczania Ruchu, Wydział Rehabilitacji, AWF Józefa Piłsudskiego w Warszawie*

Wprowadzenie. Dysfunkcja wzroku ma wpływ na poziom równowagi jak i umiejętności motorycznych u osób nią dotkniętych. Obserwuje się w tej grupie osób niższy poziom ogólnej sprawności fizycznej. Może to wynikać z niedostatecznego pobudzenia tej grupy osób do podejmowania aktywności fizycznej. W konsekwencji może to prowadzić do braku zainteresowania tym obszarem, co może negatywnie oddziaływać na ogólnoustrojowy dobrostan w tej grupie.

Cel pracy. Celem pracy była ocena równowagi młodzieży z dysfunkcją wzroku w odniesieniu do poziomu ich umiejętności motorycznych w zakresie lokomocji.

Material i metody. Badaniami objęto 25 osób (15 chłopców i 10 dziewcząt). Wykonano pomiary antropometryczne. Do oceny poziomu umiejętności motorycznych wykorzystano TGMD-3 (podtest lokomocja), do oceny równowagi platformę stabilograficzną AMTI (testy obunóż i jedenóż z oczami otwartymi i zamkniętymi).

Wyniki. Płeć istotnie różnicowała badanych pod względem równowagi, dziewczęta prezentowały wyższy jej poziom. U dziewcząt nie zaobserwowano różnic w poziomie równowagi w testach z oczami otwartymi i zamkniętymi. Umiejętności motoryczne nie różnicowały dziewcząt i chłopców, u których zaobserwowano nieco wyższy ich poziom. Nie zaobserwowano istotnych zależności pomiędzy poziomem równowagi i umiejętności motorycznych w zakresie lokomocji w grupie badanych.

Wnioski. Płeć istotnie różnicowała poziom równowagi badanych, co może wynikać z różnic w budowie ciała. Brak zróżnicowania poziomu umiejętności motorycznych, może świadczyć o takich samych możliwościach w tym zakresie zarówno u dziewcząt jak i chłopców. Uzyskany wysoki wynik poziomu umiejętności motorycznych, może świadczyć o braku ograniczeń w tym zakresie w grupie osób z dysfunkcją wzroku.

Słowa kluczowe: umiejętności motoryczne, lokomocja, równowaga, dysfunkcja wzroku, aktywność fizyczna

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

The balance of youth with visual impairments and the level of their motor skills

Grzegorz Bednarczuk¹, Izabela Rutkowska², Weronika Bandura²

¹*Department of Occupational Therapy, Faculty of Rehabilitation, Józef Piłsudski University of Physical Education in Warsaw*

²*Department of Movement Teaching, Faculty of Rehabilitation, Józef Piłsudski University of Physical Education in Warsaw*

Introduction. Vision dysfunction (VI) affects the balance and motor skills of people affected by it. A lower level of general physical fitness is observed in this group. This may be due to insufficient stimulation of them to physical activity. This may lead to a lack of interest in this area, which may negatively impact the overall well-being of this group.

Objective of the work. The aim of the study was to assess the balance of youth with VI, in relation to the level of their motor skills (in terms of locomotion).

Material and methods. The research covered 15 boys and 10 girls. The TGMD-3 (locomotion subtest) was used to assess the level of motor skills, stabilographic platform to assess balance.

Results. Gender differentiated respondents in terms of balance; girls presented a higher level. No differences were observed in balance in tests with eyes open and closed in the girl's group. Motor skills didn't differentiate girls and boys. No significant relationships were observed between level of balance and motor skills in the terms of locomotion in the groups.

Conclusions. Gender differentiated the balance level, which may be due to differences in body structure. The lack of differentiation in the level of motor skills may indicate that girls and boys have the same possibilities in this area. The high result obtained in the level of motor skills may indicate the lack of limitations in this area in the group of people with VI.

Keywords: motor skills, locomotion, balance, visual impairments, physical activity

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Czy technologie informatyczno-komunikacyjne można wykorzystać na lekcjach wychowania fizycznego w warunkach włączenia? - pilotażowe badania jakościowe.

Natalia Morgulec-Adamowicz¹, Marta Łabęcka¹, Grzegorz Bednarczuk¹, Anna Ogonowska-Słodownik¹

¹*Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie, Wydział Rehabilitacji*

Wprowadzenie. W Uni Europejskiej zachęca się nauczycieli do korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) w procesie kształcenia, podczas przygotowywania, nauczania i oceniania, również w lekcjach wychowania fizycznego (WF).

Cel pracy. Celem badań było poznanie opinii nauczycieli prowadzących WF w klasach I-III w warunkach włączenia na temat wykorzystania TIK w ich praktyce szkolnej.

Material i metody. W ramach projektu SENDIt teach przeprowadzono zogniskowany wywiad fokusowy (FGI) wg scenariusz FGI Kruegera i Caseya (2001) wśród 12 nauczycieli WF i edukacji wczesnoszkolnej (EWS), którzy mieli doświadczenie min 7 lat w nauczaniu WF uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE) w warunkach włączenia. Nauczycieli poproszono o podzielenie się swoimi doświadczeniami w wykorzystaniu TIK przed i po pandemii COVID-19 w różnych etapach procesu nauczania WF uczniów z SPE; z jakimi wyzwaniami spotykają się nauczając WF w grupie, w której znajdują się także uczniowie z SPE; jakiego wsparcia potrzebują?

Wyniki. W związku z ograniczeniami wynikającymi z pandemii COVID-19 nauczyciele stosowali zdecydowanie więcej TIK niż kiedykolwiek wcześniej. Wśród najczęściej wykorzystywanych TIK przy nauczaniu WF wymieniano: YOUTUBE, grupy facebookowe, e-WF, Wordwall, JustDance i in. Większość nauczycieli widzi zalety w wykorzystaniu TIK w przygotowaniu zajęć WF i komunikacji, nieliczni po pandemii wykorzystują TIK w realizacji i ocenie uczniów na lekcjach WF.

Wnioski. Chociaż nauczyciele WF i EWS korzystają z różnych form TIK, wyrażają potrzebę podnoszenia umiejętności cyfrowych, aby mieć pewność, że wybierają najlepsze dostępne rozwiązanie dla uczniów z SPE i bez nich. Podkreślano konieczność wprowadzenia dodatkowych zasobów ludzkich na lekcjach WF, aby w ogóle zapewnić warunki włączenia, a tym bardziej z użyciem TIK.

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Can information and communication technology be used in physical education classes in an inclusive setting? - pilot qualitative study

Natalia Morgulec-Adamowicz¹, Marta Łabęcka¹, Grzegorz Bednarczuk¹, Anna Ogonowska-Słodownik¹

¹*Józef Piłsudski University of Physical Education in Warsaw, Faculty of Rehabilitation*

Introduction. In the European Union, teachers are encouraged to use information and communication technologies (ICT) in the educational process, when preparing, teaching and assessing, including in physical education (PE) classes.

Aim. The aim of the study was to explore the opinions of teachers conducting PE in grades I-III in inclusion conditions on the use of ICT in their school practice.

Material and methods. As part of the SENDiteach project, a focused group interview (FGI) was conducted according to the FGI scenario of Krueger and Casey (2001) among 12 teachers of PE and early childhood education (ECE), who had experience of at least 7 years of teaching PE pupils with special educational needs (SEN) in an inclusive setting. Teachers were asked to share their experiences of using ICT before and after the COVID-19 pandemic at various stages of the process of teaching PE children with SEN; what challenges they face when teaching PE in a group that also includes students with SEN; what support do they need?

Results. Due to the restrictions resulting from the COVID-19 pandemic, teachers used significantly more ICT than ever before. The most frequently used ICT in PE teaching included: YOUTUBE, Facebook groups, e-WF, Wordwall, JustDance and others. Most of the teachers reported advantages in the use of ICT in the phase of preparation PE classes and communication; after the pandemic, few use ICT in the implementation and assessment of pupils during PE classes.

Conclusions. Although PE and ECE teachers use different ICT, they express the need to improve digital skills to ensure they choose the best solution available for students with and without SEN. The need to introduce additional human resources in PE classes was emphasized to ensure conditions for inclusion, especially when use of ICT.

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Sprawność fizyczna pływaków z niepełnosprawnościami – wyniki badań pilotażowych

Michał Starczewski¹, Patrycja Bobowik¹, Tomasz Hałasa²

¹*Wydział Rehabilitacji, Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie*

²*Centralne Laboratorium Badawcze, Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie*

Praca oryginalna:

Streszczenie

Wprowadzenie: Aktywność fizyczna jest niezbędna do utrzymania dobrego stanu zdrowia, szczególnie u osób posiadających przewlekłe schorzenia. W celu śledzenia zmian sprawności fizycznej uczestników sekcji pływackich PKPar konieczne jest stworzenie testów mierzących wybrane jej aspekty, które będą mogły być stosowane nie tylko w laboratorium, ale również „terenowo” w praktyce trenerskiej.

Cel pracy: Celem pracy było zbadanie zależności pomiędzy testami funkcjonalnymi a testami laboratoryjnymi u niepełnosprawnych pływaków.

Materiał i metody: W badaniach wzięło udział 23 pływaków, którzy wykonali baterię testów składających się z 30s testu Wingate (WAnT) na ergometrze ręcznym (ACE) LODE ANGIO (Groningen, Netherlands), w trakcie którego mierzono względną i bezwzględną moc maksymalną (PP/kg, PP), moc średnią (MP/kg, MP). Wykonano również pomiar siły ścisku ręki prawej i lewej (HGP, HGL) oraz testy funkcjonalne pchnięcia piłką lekarską jednorącz i oburącz (RPP, RPL, RPO) oraz zwisu na drążku (ZD). W przypadku schorzeń w jednej kończynie górnej, testy wykonywano tylko jednorącz. Obliczono również sumę ścisku ręki (HGS) i rzutu piłką lekarską (RPS). Zbadano zależność pomiędzy WAnT a RPO i RPS oraz pomiędzy ZD i HGS

Wyniki: Wykazano silną korelację pomiędzy PP/kg, PP, MP a RPO ($r=0,58$; $0,53$; $0,58$; $p<0,05$) oraz PP i RPS ($r=0,54$; $p<0,05$). Określono również bardzo silną zależność pomiędzy ZD i HGS ($r=0,88$; $p<0,001$) natomiast brak zależności pomiędzy ZD a wskaźnikami z WAnT ($r<0,1$).

Wnioski: Test siły mięśniowej w postaci zwisu na drążku jednorącz bądź oburącz może być stosowany do pomiaru siły mięśniowej u pływaków, natomiast test mocy kończyn górnych w postaci pchnięcia piłką lekarską wymaga dalszej walidacji.

Słowa kluczowe: Testy laboratoryjne, test wydolności beztlenowej, test siły ścisku ręki, testy sprawności fizycznej

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Physical Fitness of Swimmers with Disabilities - Results of Pilot Studies

Michał Starczewski¹, Patrycja Bobowik¹, Tomasz Hałasa

¹*Faculty of Rehabilitation, Józef Piłsudski University of Physical Education in Warsaw*

²*Central Research Laboratory, Józef Piłsudski University of Physical Education in Warsaw*

Abstract

Introduction: Physical activity is essential for maintaining good health, especially in individuals with chronic conditions. To monitor changes in the physical fitness of swimming section participants provided by the Polish Paralympic Committee, it is necessary to develop tests that measure selected aspects, which can be used not only in the laboratory but also in the field condition by coaches.

Objective: The aim of the study was to examine the relationship between functional tests and laboratory tests in disabled swimmers.

Materials and Methods: The study included 23 swimmers who performed a battery of tests consisting of a 30-second Wingate test (WAnT) on an arm crank ergometer (ACE) LODE ANGIO (Groningen, Netherlands), during which relative and absolute maximum power (PP/kg, PP), average power (MP/kg, MP) were measured. Grip strength of the right and left hand (HGP, HGL) was also measured, as well as functional tests of one-handed and two-handed medical ball throws (RPP, RPL, RPO) and hanging from a bar (ZD). In the case of upper limb disorders, tests were only performed with one hand. The sum of grip strength (HGS) and medical ball throw (RPS) were also calculated. The relationship between WAnT and RPO and RPS and between ZD and HGS were examined.

Results: A strong correlation was shown between PP/kg, PP, MP and RPO ($r=0.58$; 0.53 ; 0.58 ; $p<0.05$) as well as PP and RPS ($r=0.54$; $p<0.05$). A very strong relationship was also determined between ZD and HGS ($r=0.88$), while no relationship was found between ZD and WAnT indices ($r<0.1$; $p<0.001$).

Conclusions: A test of muscle strength in the form of hanging from a bar with one or both hands can be used to measure muscle strength in swimmers, while an upper limb power test in the form of a medical ball throw requires further validation.

Keywords: Laboratory tests, anaerobic test, grip strength test, physical fitness tes

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa
z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

Sesja naukowa II

Moderatorzy sesji:

dr hab. Ryszard Plinta

Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach

dr hab. Piotr Gawda

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

dr Ilona Stolarz

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

**Stabilność posturalna nastolatków z późną, lateralną implantacją ślimakową a aparaty
słuchowe – badanie pilotażowe**

Anna Zwierzchowska¹, Eliza Gawel¹, Agata Krużyńska¹, Kajetan Słomka¹, Grzegorz Juras¹

¹Instytut Nauk o Sporcie – Akademia Wychowania Fizycznego im. J. Kukuczki w Katowicach

²Zespół Szkolno-Przedszkolny dla Dzieci niesłyszących i słabo słyszących w Katowicach

Wprowadzenie. Implantacja ślimakowa stała się popularną metodą minimalizowania występowania i oddziaływania mechanizmów kompensacyjnych powiązanych z utratą słuchu. Pomimo, iż możliwe skutki wszczepu implantu ślimakowego (IS) zostały już zbadane, w dalszym ciągu brakuje badań, które oceniałyby kontrolę nerwowo-mięśniową u nastolatków z późną, lateralną IS.

Cel pracy. Celem pracy była ocena kontroli nerwowo-mięśniowej u nastolatków z późną, lateralną IS i porównanie ich z nastolatkami z aparatami słuchowymi (AS) podczas przeprowadzania zadań równoważnych na platformie w warunkach aktywacji urządzenia słuchowego (IS/AS) i przy oczach otwartych/zamkniętych (OO/OZ).

Material i metody. W badaniu uczestniczyło 48 nastoletnich mężczyzn i kobiet z utratą słuchu, którzy zostali podzieleni na GB (lateralna IS i AS) oraz GK (bilateralne AS). Ocena kontroli posturalnej została przeprowadzona z wykorzystaniem platformy (AccuGait AMTI) podczas dwóch, powtarzalnych prób w warunkach OO/OZ.

Wyniki. GB charakteryzowała się wyższymi wartościami vCOP w porównaniu do GK (OO), podczas gdy w GK wyższe wartości vCOP zarejestrowano w drugiej próbie. Rodzaj urządzenia słuchowego korelował z wartościami Area (OO) ($p < 0.001$), które były zawsze wyższe w GB, niezależnie od percepcji wizualnej.

Wnioski. Późna, lateralna IS może mieć wpływ na aktywację innego modelu mechanizmu kompensacji słuchowej niż AS. U osób z późną IS wiek może być predyktorem wartości vCOP. Percepcja wizualna wydaje się nie być powiązana z wartościami Area, na które może wpływać zarówno IS jak i AS.

Słowa kluczowe: utrata słuchu, głuchota, implant ślimakowy, równowaga, dysfunkcja przedsionka

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

**Postural stability of adolescents with late cochlear implantation and hearing devices:
a preliminary study**

Anna Zwierzchowska¹, Eliza Gaweł¹, Agata Krużyńska¹, Kajetan Słomka¹, Grzegorz Juras¹

¹*Institute of Sport Sciences, Academy of Physical Education in Katowice, Poland*

²*The School and preschool complex for deaf and hard of hearing children in Katowice, Poland*

Introduction. Cochlear implantation has become a popular solution for minimizing the incidence and influencing the compensatory mechanisms related to hearing loss. Even though the possible effects of early cochlear implantation surgery have been examined, there is still a lack of research assessing neuromuscular control in late unilateral cochlear implantation adolescents.

Aim of the study. The aim of this study was to assess the neuromuscular control of adolescents with late unilateral cochlear implantation and compare them to adolescents with auditory apparatus (AA) while performing a balance task on a platform with the conditions of activated hearing device (cochlear implant (CI)/AA) with eyes opened/closed (EO/EC).

Materials and methods. 48 male and female adolescents with hearing loss took part in the study and were divided into SG (unilateral CI and AA) and CG (bilateral AA). Evaluation of the postural stability was performed with a force plate (AccuGait AMTI) during two, repeating testing trials with EO/EC.

Results. SG was characterized by greater values of vCOP compared to CG (EO), while in CG greater values of the vCOP were noted in the second trial. The type of hearing device was found to be related to the values of Area (EO) ($p < 0.001$), that were always greater in the SG, regardless of the visual perception.

Conclusions. Late unilateral CI may impact on the activation of different model of the auditory compensatory mechanism than AA. vCOP can be predicted by age in late CI individuals. Visual perception seems not to be related to the values of the Area, which can be impacted both by CI and AA.

Key words: hearing loss, deafness, cochlear implant, balance, vestibular dysfunction

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Zalecenia dotyczące aktywności fizycznej u pacjentów ze skoliozą

Magdalena Sobiech¹, Agata Czępińska¹

¹*Zakład Medycyny Sportowej, Uniwersytet Medyczny w Lublinie*

Wprowadzenie. Skolioza idiopatyczna (IS) jest częstą chorobą układu mięśniowo-szkieletowego i dotyczy od 2–3% populacji nastolatków, mniej niż 10% tych pacjentów wymaga interwencji chirurgicznej w postaci zespolenia kręgosłupa. W pracy klinicznej oraz literaturze naukowej pojawiają się wątpliwości dotyczące zaleceń do uprawiania sportu, jako środka wspomagającego leczenie rehabilitacyjne młodzieży ze skoliozą idiopatyczną oraz osób po operacji kręgosłupa.

Cel pracy. Celem pracy był przegląd najnowszej literatury podejmującego temat zaleceń aktywności fizycznej u pacjentów zarówno leczonych zachowawczo oraz po zespoleniu kręgosłupa w przebiegu IS.

Materiał i metody. W przeglądzie literatury uwzględniono 5 prac. Dane dotyczyły ogółem 2463 pacjentów. Średni okres obserwacji wahał się od 1 do 5,5 roku, a średni wiek pacjenta wahał się od 14,2 do 16 lat. U wszystkich pacjentów ocenianych zdiagnozowano skoliozę IS oraz poddano leczeniu zachowawczemu bądź operacyjnemu.

Wyniki. W 4 pracach badano czas powrotu do sportu, szkoły oraz rodzaj aktywności fizycznej. W analizowanym materiale średni czas powrotu do szkoły wyniósł od 10 do 12 tygodni, a do sportu od 6 do 18 miesięcy. W pracach nie odnotowano istotnej statystycznie różnicy pomiędzy sportami kontaktowymi i bezkontaktowymi. Większość pacjentów wznowiła uprawianie sportu, natomiast około 40% badanych wybrała aktywność mniej obciążającą kręgosłup. Najczęstszą przyczyną była utrata elastyczności, następnie ból, strach przed kontuzjami i pogorszenie kondycji.

W jednej z prac oceniano częstość występowania skoliozy u pływaków oraz wpływ na korekcję IS.

Wnioski.

Aktywność fizyczna/ uprawianie sportu więcej niż raz w tygodniu wpływa na poprawę i brak progresji skoliozy. Szanse na poprawę rosną wraz z częstotliwością uprawiania sportu. Pływanie nie ma istotnego wpływu na skoliozy i poprawę stabilizacji kręgosłupa. Po operacji skoliozy zaleca się zmianę aktywności sportowej ze sportów kontaktowych na nie kontaktowe. Długość stabilizacji nie ma wpływu na aktywność fizyczną. Należy sformułować ostateczne zalecenia dotyczące postępowania ze skoliozą pooperacyjną

Słowa kluczowe: skolioza idiopatyczna, aktywność fizyczna, sport

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Poczucie włączenia ucznia w edukację szkolną a lekcja wychowania fizycznego

Barbara Rosołek¹, Diana Celebańska¹, Anna Zwierzchowska¹,

¹*Instytut Nauk o Sporcie, Centrum Zdrowego Życia, Akademia Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach*

Wprowadzenie. Współczesna szkoła, realizując ideę edukacji włączającej, staje przed wyzwaniem „oferowania wysokiej jakości edukacji dla wszystkich uczniów”. Ewaluacja działań szkoły w tym zakresie powinna uwzględniać opinię uczniów, co może być punktem wyjścia dla modyfikacji procesu dydaktycznego także w lekcji wychowania fizycznego (WF), która ze względu na swój charakter, stosowane formy i metody jest optymalnym środowiskiem do realizacji edukacji włączającej i podnoszenia poczucia włączenia uczniów.

Cel pracy. Celem pracy była ocena poczucia włączenia uczniów w edukację szkolną w kontekście możliwości modyfikacji procesu dydaktycznego w lekcji wychowania fizycznego.

Material i metody. Badaniami objęto 43 uczniów (17 dziewcząt, 26 chłopców) szkoły ponadpodstawowej w Mysłowicach. Do oceny poczucia włączenia w edukację szkolną wykorzystano Kwestionariusz PIQ (Perceptions of Inclusion Questionnaire), który uwzględnia trzy aspekty poczucia włączenia: emocjonalny, społeczny i samoocenę kompetencji akademickich.

Wyniki. Uczniowie, zarówno dziewczęta jak i chłopcy, najwyżej ocenili swoje poczucie włączenia w aspekcie społecznym (wskazując m.in., że mają bardzo dobre relacje z innymi uczniami, mają dużo przyjaciół) najniżej emocjonalnym (wskazując m.in., że nie lubią, nie mają ochoty chodzić do szkoły). Istotne zróżnicowanie między płciami, odnotowano dla pytania wchodzącego w skład aspektu samooceny kompetencji akademickich. Chłopcy częściej w porównaniu do dziewcząt wskazali, że potrafią wykonać trudne zadania/ćwiczenie ($p < 0.03$).

Wnioski. Ocena poczucia włączenia uczniów w edukację szkolną powinna stanowić punkt wyjścia dla modyfikacji procesu dydaktycznego tj. adaptacji metod i form, zgodnie z potrzebami uczniów.

Słowa kluczowe: wychowanie fizyczne, inkluzja, poczucie włączenia ucznia, PIQ

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

The student's perception of inclusion in school education and physical education

Barbara Rosołek¹, Diana Celebańska¹, Anna Zwierzchowska¹,

¹*Institute of Sport Sciences, Institute of Healthy Living, The Jerzy Kukuczka Academy of Physical Education*

Introduction. A modern school, implementing the idea of inclusive education, meets the challenge of “offering high-quality education for all students.” Evaluation of the school's activities in this area should take into account students' opinions, which may be a starting point for modifying the teaching process also in physical education (PE). PE, due to forms and methods used, is an optimal environment for implementing inclusive education and increasing students' perception of inclusion.

Aim. The aim of the study was to assess students' perception of inclusion in school education in the context of the possibility of modifying the teaching process in PE.

Material and Methods. 43 students (17 girls, 26 boys) took part in the research of a secondary school in Mysłowice. To assess the perception of inclusion in school education, the PIQ (Perceptions of Inclusion Questionnaire) was used, which takes into account three aspects of inclusion: emotional, social and academic self-concept.

Results. Students, both girls and boys, rated their perception of inclusion the highest in the social aspect (that they have very good relationships with other students, they have many friends) and the lowest in the emotional aspect (they do not like school, they do not want to go to school). Significant differences between genders were noted for the question included in the aspect of academic self-concept. Boys more often than girls indicated that they could perform difficult tasks/exercises ($p < 0.03$).

Conclusions. Level of students' perception of inclusion in school education should be the starting point for modifying the teaching process, i.e. adapting methods and forms, in line with students' needs.

Key words: PE, inclusion, student's perceptions of inclusion, PIQ

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Poziom wsparcia podczas wykonania czynności ruchowych a rodzaj aktywności ruchowej u dzieci ze spektrum autyzmu

Aleksandra Sadziak¹, Marta Wieczorek¹, Wojciech Wiliński¹

¹ *Akademia Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu*

Wprowadzenie. Organizowanie aktywności fizycznej dla osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu (ASD) musi być dostosowywane do specyfiki ich rozwoju motorycznego. Osoby z ASD w wyniku wielu deficytów motorycznych często wymagają wsparcia werbalnego lub fizycznego. W oddziaływaniu terapeutycznym zakłada się przede wszystkim dążenie do samodzielności i poszerzania repertuaru czynności ruchowych, które umożliwiają dostęp do niezależnego funkcjonowania.

Cel. Rozpoznanie poziomu wsparcia podczas wykonywania czynności ruchowych u dzieci z ASD oraz wskazanie grupy aktywności ruchowej, podczas której samodzielność u badanych jest najniższa.

Materiał i metody badawcze. Badanie przeprowadzono wśród 18 dzieci z ASD (13 chłopców i 5 dziewcząt) w wieku 8 – 12 lat. Metoda badawcza - obserwacja uczestnicząca, bezpośrednia, skategoryzowana, przeprowadzona przez 5 sędziów kompetentnych. Obserwacją objętą poziom wsparcia podczas wykonywania 23 czynności ruchowych w realizacji autorskiego programu nauczania na przestrzeni 32 tygodni.

Wyniki Analiza wariancji w schemacie powtarzanych pomiarów wykazała istotny statystyczny efekt główny $F(3,51) = 36,245$; $p < 0,001$; $\eta^2 = 0,68$, który wskazuje, że poziom wsparcia wykonania czynności ruchowych jest istotnie różny u badanych dzieci ze względu na rodzaj aktywności, do której dana czynność należy.

Grupy aktywności ruchowej charakteryzujące się najniższym poziomem samodzielności to ruchy zamierzone oraz kopnięcia. Aktywności te były również najbardziej odporne na działania nauczające w realizowanym autorskim programie.

Wnioski Deficyty funkcji wykonawczych, które są charakterystyczne dla osób z ASD, mogą ograniczać określone rodzaje aktywności ruchowych.

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

The level of support during motor activities and the type of motor activity in children with autism spectrum disorder

Aleksandra Sadziak¹, Marta Wieczorek¹, Wojciech Wiliński¹

¹ Wrocław University of Health and Sport Sciences

Introduction. Organizing physical activity in people with autism spectrum disorders (ASD) must be adapted and modified due to the specificity of motor development. People with ASD often require verbal or physical support during therapeutic activities as a result of multiple motor deficits. The therapeutic impact of this group assumes, above all, striving for independence and expanding the repertoire of motor activities that enable access to independent functioning.

Purpose. Recognition of the level of support during the performance of motor activities in children with ASD and the indication of the group of motor activities during which independence in the study group is the lowest.

Materials and methods. The study was conducted among 18 children with ASD (13 boys and 5 girls) aged 8-12. The research method used was participant observation, direct, categorized, carried out by 5 competent judges. Observation covered the level of support during the performance of 23 motor activities during the implementation of the author's program for teaching motor activities over a period of 32 weeks.

Results. Analysis of variance in the repeated measures design showed a statistically significant main effect $F(3.51)=36.245$; $p<0.001$; $\eta^2=0.68$, which indicates that the level of support for performing motor activities is significantly different in the examined children due to the type of activity to which a given activity belongs.

The groups of physical activity characterized by the lowest level of independence are intentional movements and kicks. These activities were also the most resistant to teaching activities in the implemented original program.

Conclusion. Executive function deficits that are characteristic of people with ASD may limit certain types of motor activities

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Zabawa bez barier

Magdalena Segit-Krajewska^{1,2}, Agnieszka Zdzienicka-Chyła^{1,2},

¹*Zakład Rehabilitacji i Fizjoterapii Dziecięcej, Wydział Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Lublinie*

²*Uniwersytecki Szpital Dziecięcy w Lublinie*

Wstęp: Zabawa jest naturalną formą rozwoju dziecka, celem podejmowania tej aktywności jest doznanie uczucia przyjemności i zadowolenia. Spontaniczne, często ludyczne zabawy zmierzają do harmonijnego rozwoju wszystkich funkcji psychicznych jednostki.

Cel pracy: Celem pracy jest prezentacja miejsc i inicjatyw które mają wpływ na zwiększenie dostępności różnorodnych form rozrywki dzieciom z niepełnosprawnościami.

Podstawowe założenia: Naturalną potrzebą dziecka jest zabawa, ograniczona możliwość zabawy wtórnie wpływa na dziecko z niepełnosprawnością. Lekceważenie potrzeb osób z niepełnosprawnościami jest swoistą formą uprzedzenia a więc też przejawem ableizmu. Coraz częściej dzisiaj dostrzega się konieczność ograniczenia barier (społecznych, architektonicznych, cyfrowych, komunikacyjnych) w celu umożliwienia pełnego funkcjonowania jednostki, w tym dotkniętej niepełnosprawnością. Miejsca, inicjatywy i działania obejmują nie tylko te wymagające ogromnych inwestycji, ale także oparte na mniejszych środkach finansowych ale również istotnych dla społeczności.

Podsumowanie: Dziecko z niepełnosprawnością potrzebuje nie tylko terapii ale zabawy i wytchnienia bo to tutaj tkwią korzenie rozwoju osobowości.

Słowa kluczowe: niepełnosprawność, dzieci, zabawa

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa
z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

Sesja studencka i młodych naukowców

Moderatorzy sesji:

dr Magdalena Zawadka

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

dr Kamil Chołuj

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

dr Justyna Chmiel

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Adaptowana aktywność fizyczna w czasie ciąży i porodu. Wiedza kobiet ciężarnych na temat aktywności fizycznej.

Dominika Maria Warpas¹

¹ Student kierunku fizjoterapia, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

² Zakład Rehabilitacji i Fizjoterapii, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Opiekun pracy: Ilona Stolarz²

Wprowadzenie. Współczesna medycyna oferuje wachlarz możliwości wspierania zdrowia fizycznego i dobrostanu psychicznego kobiet na każdym etapie ich życia. Zapewnienie zaplecza profilaktyki, dbanie o ciągły rozwój dostępnych metod leczenia, szerzenie świadomości wśród społeczeństwa na temat aktywności fizycznej i fizjoterapii jako metod zapobiegania oraz leczenia dysfunkcji okresu ciąży, porodu i porodu ma przede wszystkim na celu dobro, bezpieczeństwo i komfort kobiet. W momencie, gdy w grę wchodzi troska o drugie, nowe życie rozwijające się pod sercem przyszłej matki, przed współczesną ginekologią, położnictwem i fizjoterapią pojawia się wyzwanie – zapewnienie kompleksowej opieki, skutecznej terapii i szczęśliwego rozwiązania.

Cel pracy. Celem pracy była ocena wiedzy żeńskiego grona społeczeństwa – kobiet ciężarnych – na temat aktywności fizycznej i możliwości stosowania kompleksowych metod fizjoterapeutycznych w profilaktyce i leczeniu dysfunkcji okresu ciąży, porodu i porodu.

Material i metody. W badaniu wzięło udział 135 kobiet po pierwszej ciąży, które w ciągu ostatnich dwóch lat urodziły dziecko lub kobiety będące kolejnej ciąży. W pracy zastosowano metodę sondażu diagnostycznego. Narzędzie badawcze stanowił autorski kwestionariusz ankiety.

Wyniki. Badane kobiety ciężarne charakteryzował zawyżony poziom lęku przed porodem i okrojona znajomość nefarmakologicznych metod łagodzenia bólu porodowego. W badanej grupie, uczestnictwo w zajęciach szkoły rodzenia miało znaczącą rolę w kwestii edukacji na temat znaczenia aktywności fizycznej w czasie ciąży i porodu. W opinii badanych kobiet, fizjoterapia miała pozytywny wpływ na zmniejszenie licznych dolegliwości bólowych, a tym samym poprawę jakości życia kobiet w tym czasie.

Wnioski. Regularna aktywność fizyczna oraz kompleksowe postępowanie fizjoterapeutyczne, w połączeniu z edukacją pacjentki, pozwala na efektywny proces terapii, niwelowanie i skuteczne leczenie występujących dolegliwości okresu ciąży, porodu i porodu.

Słowa kluczowe: ciąża, poród, poród, aktywność fizyczna, fizjoterapia uroginekologiczna

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Aktywność fizyczna jako wsparcie rozwoju psychomotorycznego dzieci z niepełnosprawnościami

Dominika Składanowska¹

¹*Studenckie Koło Naukowe Rehabilitacji i Fizjoterapii Dziecięcej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie*

Opiekunowie pracy: mgr Magdalena Segit – Krajewska, dr n. o zdr. Agnieszka Zdzenicka – Chyła

Streszczenie

Wprowadzenie: Aktywność fizyczna odgrywa istotną rolę w procesie rozwoju dzieci z niepełnosprawnościami. Powtarzalność oraz odpowiedni dobór rodzaju aktywności stymulują prawidłowe nawyki ruchowe i psychomotoryczne. Sport wpływa pozytywnie nie tylko na motorykę oraz funkcje życiowe, ale także wspiera rozwój społeczny dziecka.

Cel pracy: Przedstawienie wpływu aktywności fizycznej na rozwój psychomotoryczny dzieci z niepełnosprawnościami.

Podstawowe założenia: Aktywizowanie dzieci z niepełnosprawnościami poprzez ruch jest kluczowym czynnikiem ich rozwoju motorycznego oraz psychicznego.

Podsumowanie: Aktywność ruchowa powinna być odpowiednio dobrana do zdolności motorycznych i zainteresowań dziecka. Indywidualne podejście w wyborze zajęć sportowych pozwala na doskonalenie sprawności psychomotorycznych, mobilizuje funkcje całego organizmu oraz stanowi ważny element w procesie rehabilitacji dziecka z niepełnosprawnością. Duże znaczenie ma również aspekt społeczny – sporty grupowe pozwalają na kontakt z dziećmi zmagającymi się z podobnymi trudnościami, co wpływa na akceptację siebie oraz poczucie własnej wartości.

Słowa kluczowe: aktywność fizyczna, rozwój psychomotoryczny, dzieci, niepełnosprawność

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Sprężystość psychiczna i samoocena u seniorów Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Joanna Pusiak¹

¹*Akademia Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu*

Opiekun pracy: dr hab. Marta Wieczorek prof. AWF

Wprowadzenie: Sprężystość psychiczna to umiejętność dostosowania się do zmieniających warunków otoczenia. Samoocena dotyczy poczucia własnej wartości. Poziom tych cech warunkuje jakość życia. Grupą społeczną, której jakość życia często jest na niskim poziomie są seniorzy. Niektórzy z nich podejmują działania, aby poprawić swoją jakość życia. Są nimi seniorzy uczęszczający na zajęcia Uniwersytetu Trzeciego Wieku (UTW).

Cel pracy: Celem badań było rozpoznanie i porównanie sprężystości psychicznej i samooceny aktywnych seniorów.

Material i metody: Grupą badaną są studenci UTW (78 osób, w tym 24 mężczyzn i 54 kobiety). Prawie połowa badanych to osoby między 60, a 67 rokiem życia. Metoda i narzędzia: sondaż diagnostyczny, narzędzia badawcze: Kwestionariusz Skali Sprężystości Psychicznej (Kaczmarek 2011) oraz Kwestionariusz Skali Samooceny (Dzwonkowska 2008). Zmienne niezależne: miejsce zamieszkania (miasto-wieś) oraz płeć.

Wyniki: Poziom samooceny badanych seniorów jest wysoki. Jest on wyższy u kobiet i u osób mieszkających na wsi. Różnice nie są jednak istotne statystycznie. Poziom sprężystości psychicznej jest wysoki. Jest on zbliżony u kobiet i mężczyzn oraz u mieszkańców miasta i wsi.

Wnioski: Studenci UTW niezależnie od płci oraz miejsca zamieszkania, mają wysoki poziom sprężystości psychicznej oraz samooceny. Te zmienne warunkują zapewne chęć podejmowania dodatkowej aktywności intelektualnej i motorycznej. Aktywność ta podnosi ich jakość życia, co jest bardzo ważne zarówno w aspekcie indywidualnym jak i społecznym.

Słowa kluczowe: sprężystość psychiczna, samoocena, Uniwersytet Trzeciego Wieku, seniorzy

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

**Aktywność fizyczna osób w okresie późnej dorosłości (ze szczególnym uwzględnieniem
łyżwiarstwa)**

Daniel Mrozek¹, Karolina Dąbrowa¹

¹*Zakład Metodyki Szkolnej Kultury Fizycznej, Akademia Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu*

Wprowadzenie. Aktywność fizyczna jest istotnym elementem w życiu człowieka. Jej obecność w okresie późnej dorosłości może pozytywnie wpływać na proces pomyślnego starzenia się.

Cel pracy. Celem pracy była ocena podejmowanej aktywności ruchowej seniorów ze szczególnym uwzględnieniem łyżwiarstwa figurowego oraz określenie motywów podejmowania tej formy aktywności w okresie późnej dorosłości.

Material i metody. Grupa badana to osoby w przedziale wiekowym 50 – 65 lat, 23 kobiety i 7 mężczyzn.

Wykorzystano metodę sondażu diagnostycznego, a techniki - ankieta i wywiad, narzędzie badawcze - zmodyfikowana ankieta internetowa.

Wyniki. Najwięcej badanych podejmuje aktywność ruchową, by poprawić swój stan zdrowia. Łyżwiarstwo to jedno z ich ulubionych zajęć. Najczęstszym motywem do podejmowania tej formy aktywności jest poprawa koordynacji i sprawności motorycznej oraz lepsze samopoczucie.

Wnioski. Respondenci odczuwają poziom własnej aktywności ruchowej na wysokim poziomie. Seniorzy podejmują aktywność ruchową w formie łyżwiarstwa, ponieważ ten sport bardzo dobrze podtrzymuje i poprawia kondycję oraz sprawność motoryczną.

Słowa kluczowe: aktywność ruchowa, łyżwiarstwo, późna dorosłość

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Physical activity of people in late adulthood (with particular emphasis on skating)

Daniel Mrozek¹, Karolina Dąbrowa¹

¹*Department of Methodology of School Physical Culture, University of Physical Education. Polish Olympians in Wrocław*

Introduction. Physical activity is an important element in human life. Its presence in late adulthood may have a positive impact on the process of successful aging.

Objective of the work. The aim of the study was to assess the physical activity undertaken by seniors, with particular emphasis on figure skating, and to determine the motives for undertaking this form of activity in late adulthood.

Material and methods. The study group included people aged 50-65, 23 women and 7 men.

The diagnostic survey method was used, and the techniques included a survey and interview, as well as a research tool - a modified online survey.

Results. Most respondents take up physical activity to improve their health. Ice skating is one of their favorite activities. The most common motive for undertaking this form of activity is to improve coordination and motor skills as well as to feel better.

Conclusions. Respondents perceive their level of physical activity as high. Seniors take up physical activity in the form of skating, because this sport is very good at maintaining and improving fitness and motor skills.

Keywords: physical activity, skating, late adulthood

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Hipoterapia – dziecko i koń w relacji terapeutycznej

Julia Dudek¹

¹ Student kierunku fizjoterapia, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

² Zakład Rehabilitacji i Fizjoterapii, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Opiekun pracy: dr n. med. Anna Kozak²

Wprowadzenie: Hipoterapia to metoda rehabilitacji psychoruchowej odbywającej się przy udziale konia. Skierowana jest szczególnie do dzieci oraz młodzieży. Sukces terapii tkwi w sposobie poruszania się, charakterze i usposobieniu konia, dzięki właśnie tym właściwościom terapeutycznym pozwala ona na poprawę zdrowia, oraz funkcjonowania w sferach fizycznych, emocjonalnych, poznawczych oraz społecznych młodego pacjenta.

Cel pracy: Celem pracy jest przybliżenie pracy hipoterapeuty, oraz zaprezentowanie korzyści płynących z korzystania z tej formy terapii przez dzieci oraz młodzież ze specjalnymi potrzebami.

Podstawowe założenia:

- zaprezentowanie skali funkcjonowania hipoterapii na terenie miasta Lublin
- przybliżenie codziennej pracy hipoterapeuty (uprawniania)
- zapoznanie z wskazaniami do hipoterapii
- przedstawienie wybranych elementów hipoterapii (obcowanie młodego pacjenta ze zwierzęciem, stymulowanie zmysłów podczas zajęć na koniu, ćwiczenia ruchowe)
- wskazanie korzyści płynących z udziału w zajęciach hipoterapii

Podsumowanie: Zajęcia hipoterapii pozwalają na osiągnięcie znacznych efektów terapeutycznych. Zauważono, że pacjenci chętniej oraz z dużym zainteresowaniem wykonują ćwiczenia w obecności zwierząt. Koń motywuje dziecko do działania, zajęcia wywołują dużo pozytywnych emocji i nie kojarzą się z „typową terapią”. Hipoterapia pobudza zmysły wzroku, słuchu, węchu oraz dotyku. Ćwiczenia wpływają w dużej mierze na normalizację napięcia mięśniowego, poprawę równowagi i stymulację czucia powierzchownego i głębokiego. Dla wielu dzieci jest to nawiązanie uczuciowej więzi ze zwierzęciem, wspomaga rozwój samodzielności oraz wzmacnia poczucie własnej wartości.

Słowa kluczowe: Hipoterapia, osoby ze specjalnymi potrzebami, koń,

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Hippotherapy - a child and a horse in a therapeutic relationship

Julia Dudek

¹*Department of Rehabilitation and Physiotherapy, Medical University of Lublin*

Supervisor: Anna Kozak PhD PT¹

Introduction: Hippotherapy is a method of psychomotor rehabilitation carried out with the participation of a horse. It is addressed especially to children and teenagers. The success of the therapy lies in the way of movement, character and disposition of the horse; thanks to these therapeutic properties, it allows for improvement of health and functioning in the physical, emotional, cognitive and social spheres of the young patient.

Purpose of the work: The aim of the work is to present the work of a hippotherapist and to present the benefits of using this form of therapy by children and adolescents with special needs.

Basic assumptions:

- presenting the scale of hippotherapy functioning in the city of Lublin
- presenting the daily work of a hippotherapist (certifications)
- getting to know the indications for hippotherapy
- presentation of selected elements of hippotherapy (intercourse between a young patient and an animal, stimulating the senses during classes on a horse, physical exercises)
- indication of the benefits of participating in hippotherapy classes

Summary: Hippotherapy classes allow you to achieve significant therapeutic effects. It was noticed that patients performed exercises more willingly and with great interest in the presence of animals. The horse motivates the child to act, the classes evoke a lot of positive emotions and are not associated with "typical therapy". Hippotherapy stimulates the senses of sight, hearing, smell and touch. Exercises largely influence the normalization of muscle tension, improvement of balance and stimulation of superficial and deep sensation. For many children, it creates an emotional bond with an animal, supports the development of independence and strengthens self-esteem.

Keywords: Hippotherapy, people with special needs, horse

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Aktywizacja ruchowa osób chorych na schizofrenię w warunkach Warsztatów Terapii Zajęciowej

Jan Walencik¹, Barbara Rosołek¹

¹ Instytut Nauk o Sporcie, Akademia Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach

Opiekun pracy: dr hab. Anna Zwierzchowska, prof. AWF Katowice¹

Wprowadzenie. Schizofrenia jest heterogennym zaburzeniem wywołującym dysfunkcje poznawcze i motoryczne, wpływając jednocześnie na obniżenie jakości życia osób chorych. Dowody naukowe wskazują, że aktywność fizyczna (AF) jest skutecznym nefarmakologicznym środkiem wspierającym proces terapii osób chorych na schizofrenię.

Cel pracy. Celem pracy jest charakterystyka form i metod aktywizacji ruchowej osób chorych na schizofrenię na przykładzie WTZ przy Śląskim Stowarzyszeniu „Ad Vitam Dignam” w Katowicach. Ponadto, celem jest identyfikacja barier w dostępności do AF w opinii uczestników WTZ.

Material i metody. Formy i metody aktywizacji ruchowej scharakteryzowano w oparciu o działalność WTZ przy Śląskim Stowarzyszeniu „Ad Vitam Dignam” w Katowicach, którego uczestnikami są osoby z zaburzeniami psychicznymi, w tym ze schizofrenią (n=30). W celu identyfikacji barier w dostępności do AF wykorzystano kwestionariusz „Bariery aktywności fizycznej - Co powstrzymuje Cię od bycia bardziej aktywnym?”.

Wyniki. WTZ przy Śląskim Stowarzyszeniu „Ad Vitam Dignam” w Katowicach prowadzi aktywizację ruchową osób chorych na schizofrenię w formie zindywidualizowanych ćwiczeń kompensacyjnych w małych grupach i w formie zajęć Nordic Walking, które odbywają się raz w tygodniu. Bariery w dostępności AF dla osób chorych na schizofrenię są zróżnicowane i dotyczą głównie planowania aktywności fizycznej oraz motywacji wewnętrznej.

Wnioski. W celu poprawy jakości życia osób chorych na schizofrenię niezbędne jest wypracowanie rozwiązań systemowych, które pozwolą na realizację aktywizacji ruchowej w wymiarze i formie dostosowanej do ich potrzeb.

Słowa kluczowe. schizofrenia, aktywizacja ruchowa, terapia, warsztat terapii zajęciowej

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Physical activation of people with schizophrenia in Occupational Therapy Workshops

Jan Walencik¹, Barbara Rosołek¹

¹ *Institute of Sport Sciences, The Jerzy Kukuczka Academy of Physical Education in Katowice*

Supervisor: dr hab. Anna Zwierzchowska, prof. AWF Katowice¹

Introduction. Schizophrenia is a heterogeneous disorder causing cognitive and motor dysfunctions, at the same time reducing the quality of life. Scientific evidence shows that physical activity (PA) is an effective non-pharmacological method supporting the therapy of people with schizophrenia.

Aim. The aim of the study is to characterize the forms and methods of physical activation of people with schizophrenia on the example of Occupational Therapy Workshops at the Silesian Association "Ad Vitam Dignam" in Katowice. Moreover, the aim is to identify barriers to access to PE in the opinion of WTZ participants.

Material and Methods. The forms and methods of physical activation were characterized based on the activities of WTZ at the Silesian Association "Ad Vitam Dignam" in Katowice, whose participants are people with mental disorders, including schizophrenia (n=30). In order to identify barriers to access to AF, the questionnaire "Barriers to physical activity - What stops you from being more active?" was used.

Results. WTZ at the Silesian Association "Ad Vitam Dignam" in Katowice conducts physical activation of people with schizophrenia as individualized compensatory exercises in small groups and Nordic Walking, which take place once a week. Barriers to the availability of PA for people with schizophrenia are diverse and mainly concern planning physical activity and internal motivation.

Conclusions. In order to improve the quality of life of people with schizophrenia, it is necessary to develop systemic solutions that will allow for physical activation in a dimension and form tailored to their needs.

Key words. schizophrenia, physical activation, therapy, Occupational Therapy Workshops,

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Pływanie dla każdego- terapia wodna dzieci z niepełnosprawnościami

Martyna Hałas¹

¹Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Opiekunowie pracy: dr n. o zdr. Agnieszka Zdzenicka-Chyła¹, mgr Magdalena Segit-Krajewska¹,

Streszczenie

Wprowadzenie: Środowisko wodne dzięki swoim właściwościom stwarza bardzo dogodne warunki do prowadzenia ćwiczeń. W wodzie poza ruchem na ciało oddziałują dodatkowo inne czynniki fizyczne – siła wyporu, ciśnienie hydrostatyczne, opór, fala i temperatura. Dzięki temu aktywność podejmowana w środowisku wodnym może przynieść ogromne korzyści zdrowotne ludziom w każdym wieku.

Cel pracy: Celem pracy jest zaprezentowanie jak szerokie korzyści można uzyskać stosując terapię w wodzie u dzieci z niepełnosprawnościami.

Podstawowe założenia: Woda oferuje unikalne możliwości poprawy motoryki, koordynacji ruchowej, siły mięśniowej, stymulacji układu oddechowego, jest więc niezwykle formą rehabilitacji. Poza sferą motoryczną należy podkreślić również pozytywne wpływy środowiska wodnego na ogólne samopoczucie i regulację napięcia emocjonalnego. Dla dzieci z niepełnosprawnościami, pływanie i terapia wodna stają się nie tylko formą aktywności fizycznej, ale także doskonałym narzędziem rozwoju i szeroko rozumianej rehabilitacji. Pływanie może być dostępne i korzystne dla wszystkich, niezależnie od ich indywidualnych umiejętności i niepełnosprawności.

Podsumowanie: Terapia wodna jest dostosowana do indywidualnych potrzeb każdej osoby. Woda jest używana jako narzędzie do osiągnięcia konkretnych celów terapeutycznych. Pływanie staje się nie tylko formą aktywności, ale także środkiem do poprawy jakości życia dzieci z niepełnosprawnościami.

Słowa kluczowe: terapia wodna, koncepcja Halliwick, pływanie, środowisko wodne

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Poziom aktywności fizycznej i ocena równowagi u osób niedowidzących i niewidomych.

Piotr Warzyszak¹

¹ Student kierunku fizjoterapia, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

² Zakład Rehabilitacji i Fizjoterapii, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Opiekun pracy: Ilona Stolarz²

Wprowadzenie: Aktywność fizyczna oraz równowaga dla osób z dysfunkcją narządu wzroku ma decydujące znaczenie w poprawie jakości ich życia i samodzielności. Zmysł równowagi można stale doskonalić poprzez zwiększoną aktywność fizyczną.

Cel pracy: Celem pracy była analiza równowagi i aktywności fizycznej wśród badanych osób niewidomych i niedowidzących.

Material i metody: Grupę badaną stanowiło 30 osób niewidomych i niedowidzących, natomiast grupę kontrolną 30 osób bez dysfunkcji wzroku. Każdy z uczestników badania został poddany czterem testom oceniającym równowagę poprzedzonym kwestionariuszem ankiety.

Wyniki/Wnioski: 1. W badanej grupie osoby niewidome i niedowidzące miały większe trudności w utrzymaniu równowagi w porównaniu do osób bez dysfunkcji wzroku. 2. W badanej grupie osoby niewidome i niedowidzące krócej byli w stanie utrzymać równowagę zarówno na prawej jak i lewej nodze z otwartymi i zamkniętymi oczami niż badani bez dysfunkcji wzroku. 3. W badanej grupie osoby niewidome i niedowidzące miały większe trudności w utrzymaniu równowagi podczas przyjęcia pozycji noga za nogą przez 10s niż badani bez dysfunkcji wzroku. 4. W badanej grupie osoby niewidome i niedowidzące miały większe trudności w utrzymaniu równowagi i bezbłędnego pokonania dystansu 10 kroków noga za nogą wzdłuż linii niż badani bez dysfunkcji wzroku. 5. W badanej grupie osoby niewidome i niedowidzące miały większe trudności w utrzymaniu równowagi podczas wykonania obrotu ciała o 180 stopni niż badani bez dysfunkcji wzroku. 6. Zakres widzenia badanych osób wpływał na zadowolenie z poziomu własnej aktywności fizycznej. Rzadziej trenowały osoby z resztkami widzenia w porównaniu do pozostałych badanych osób z mniejszą dysfunkcją wzroku.

Słowa kluczowe: aktywność fizyczna, niewidomy, dysfunkcja narządu wzroku, równowaga.

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa
z sesją studencką

„Teoria i praktyka adaptowanej aktywności fizycznej 2023”

16-17 listopada 2023 r. w Lublinie

Sesja plakatowa

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Równowaga dzieci i młodzieży niewidomej z niepełnosprawnością intelektualną

Izabela Rutkowska¹, Grzegorz Bednarczuk², Wiktoria Bandura¹

¹ Katedra Nauczania Ruchu, Wydział Rehabilitacji, AWF Warszawa

² Katedra Terapii Zajęciowej, Wydział Rehabilitacji, AWF Warszawa

Wprowadzenie. Sprzężenie dysfunkcji wzroku (DW) oraz intelektualnej (DI), wpływa wieloaspektowo na rozwój dziecka, powodując ograniczenia zarówno w obrębie funkcji mentalnych jak i motorycznych. Istotne może być zidentyfikowanie pozycji i aktywności w zakresie których, dzieci ze sprzężoną DW i DI, przejawiają największe trudności w utrzymaniu równowagi ciała.

Cel pracy. Ocena równowagi osób niewidomych ze sprzężoną dysfunkcją intelektualną na tle norm dla populacji osób pełnosprawnych.

Material i metody. Zastosowano podtest 5 „Równowaga” baterii testów BOT – 2 (The Bruiniks-Ozeretsky Test of Motor Proficiency). Badani to osoby niewidome (n=34), osoby niewidome z DI w stopniu lekkim (n=32) oraz osoby z DI w stopniu lekkim (n=31), w wieku 7–17 lat.

Wyniki. Stwierdzono istotne różnice pomiędzy sumą punktów uzyskanych podteście „Równowaga”, przez badanych z trzech porównywanych grup ($F = 41,44$; $p < 0,05$). Najwyższym poziomem równowagi charakteryzowały się osoby z DI w porównaniu z osobami niewidomymi oraz niewidomymi z DI. Poziom równowagi ponad 90% osób niewidomych z DI był „znacznie poniżej przeciętnej” na tle norm baterii testów BOT – 2.

Wnioski. Zarówno DW jak i DI, negatywnie wpływały na zdolność utrzymania równowagi, jednak sprzężenie obu dysfunkcji powodowało większe deficyty w tym zakresie. W zajęciach usprawniających, należy uwzględnić zadania ruchowe, w których badani mieli największe problemy tzn., dla osób z DI - zadania wykonywane z wyłączeniem wrażeń wzrokowych, w grupie osób z DW – zadania oparte na lokomocji, a dla osób ze sprzężoną DW i DI – zadanie wymagające zachowania równowagi na ograniczonej płaszczyźnie podparcia.

Słowa kluczowe: równowaga ciała, osoby niewidome, dysfunkcja wzroku, dysfunkcja intelektualna, testy funkcjonalne

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Body balance of blind children and youth with intellectual impairment

Izabela Rutkowska¹, Grzegorz Bednarczuk², Wiktoria Bandura¹

¹ *Katedra Nauczania Ruchu, Wydział Rehabilitacji, AWF Warszawa*

² *Katedra Terapii Zajęciowej, Wydział Rehabilitacji, AWF Warszawa*

Introduction The combined blindness and intellectual impairment affects the child's development in many aspects, causing limitations in both mental and motor functions. It's important to identify the positions and activities in which children with combined impairments have the greatest difficulties in maintaining body balance.

Aim Assessment of the body balance of blind children and youth with mild intellectual impairment (MII) in relation to standards for the able-bodied population.

Material and methods Subtest 5 - "Balance" of the BOT - 2 (The Bruiniks-Ozeretsky Test of Motor Proficiency) was used. The subjects were people with blindness (n=34), and blind students with MII (n=32) and people with MII (n=31), aged 7–17.

Results Significant differences were found between the sum of points obtained in the "Balance" subtest by subjects from the three compared groups ($F = 41.44$; $p < 0.05$). People with MII had the highest level of balance compared to blind people and blind students with MII. The level of body balance of 90% of blind people with MII was significantly "below average" related to the standards of the battery test BOT-2.

Conclusions The blindness had a negative impact on the ability to maintain balance, but the combined impairments resulted in greater deficits in this area. The physical activities (therapy, PE) should include motor tasks in which the subjects had the greatest problems, i.e. for people with MII - tasks performed excluding visual sensations, for people with blindness - tasks based on locomotion, and for blind children with MII - a task requiring maintaining balance on a limited surface of support.

Keywords: body balance, blind children, intellectual impairment, functional tests

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Wielowymiarowa Skala Postaw Wobec Niepełnosprawności - adaptacja ukraińskiej wersji MAS-UA

Andrei Shpakou¹, Yuliia Antonova-Rafi², Igor Khudetsky², Joanna Baj-Korpak³, Krystyna Kowalczuk¹, Oryna Detsyk⁴, Olga Fedortciv⁵, Andriy Bazylevych⁶, Oksana Hdyrya⁷

¹Uniwersytet Medyczny w Białymstoku

²Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute

³Akademia Bialska im. Jana Pawła II

⁴Ivano-Frankivsk National Medical University

⁵Ternopil National Medical University

⁶Danylo Halytsky Lviv National Medical University

⁷Regional Children's Clinical Hospital "Okhmatdyt", Lviv

Wprowadzenie. Zastosowanie wielowymiarowego podejścia zarówno do rzetelnych narzędzi, jak i profesjonalnych interwencji mających na celu zmianę na lepsze postaw społeczeństw Ukrainy i krajów sąsiadujących wobec osób z niepełnosprawnością ruchową jest obecnie aktualnym tematem. Wydaje się to tym bardziej istotne w kontekście trwającego konfliktu zbrojnego w Ukrainie.

Cel pracy. Celem pracy było dokonanie analizy psychometrycznej i zbadanie struktury czynnikowej Multidimensional Attitudes Scale Toward Persons With Disabilities (MAS) na próbie ukraińskich studentów, a w efekcie adaptacja kwestionariusza MAS-UA.

Material i metody. Uzyskano zgody głównych autorów kwestionariusza MAS na przeprowadzenie procesu adaptacji. Wersja Ukraińska MAS powstała przy użyciu metody tłumaczenia zwrotnego. Każdy z itemów wersji angielskiej został niezależnie przetłumaczony przez ukraińskich ekspertów z wysokim poziomem znajomości języka angielskiego. Uzyskane tłumaczenia w języku ukraińskim porównano i skonsolidowano w jedną miarę. Następnie profesjonalni tłumacze niezależnie przetłumaczyli wersję ukraińską na język angielski i porównali z oryginałem. Przetestowano proponowaną wieloczynnikową strukturę ukraińskojęzycznej wersji MAS na przykładzie anonimowego badania on-line zrealizowanego wśród 1619 studentów ukraińskich z uniwersytetów z Kijowa, Tarnopola, Iwano-Frankowska, Lwowa, Łucka.

Wyniki. Analiza czynnikowa oraz paralelna eksploracyjna analiza czynnikowa wyodrębniły 5-składnikową strukturę MAS-UA (domenę poznawczą, afektywną i behawioralną oraz dwie dodatkowe, które wyjaśniają 62.6% wyników całkowitej wariancji). Postawa afektu została podzielona na negatywne afekty i itemy, które są skoncentrowane w czynniku "Calm". Itemy kwestionariusza z numerami 33 i 34 zapewniły strukturę piątego czynnika «Desire to communicate».

Wnioski. MAS-UA może być wykorzystywana do analiz postaw indywidualnych i grupowych wobec osób z niepełnosprawnością ruchową. Skala może być wykorzystywana jako narzędzie wstępnej oceny przy tworzeniu programów edukacyjnych, w tym szkoleniowych i polityki społecznej, a także przy ocenie skuteczności tych programów.

Słowa kluczowe: Ukraińscy studenci, wielowymiarowe postawy, niepełnosprawność, skala pomiarowa, analiza czynnikowa, MAS-UA

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

**Multidimensional Attitudes Scale Toward Persons With Disabilities (MAS)
- an adaptation of the Ukrainian version of the MAS-UA**

Andrei Shpakou¹, Yuliia Antonova-Rafi², Igor Khudetsky², Joanna Baj-Korpak³, Krystyna Kowalczyk¹, Oryna Detsyk⁴, Olga Fedortciv⁵, Andriy Bazylevych⁶, Oksana Hdyrya⁷

¹Uniwersytet Medyczny w Białymstoku

²Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute

³Akademia Bialska im. Jana Pawła II

⁴Ivano-Frankivsk National Medical University

⁵Ternopil National Medical University

⁶Danylo Halytsky Lviv National Medical University

⁷Regional Children's Clinical Hospital "Okhmatdyt", Lviv

Introduction. Applying a multidimensional approach to reliable tools and professional interventions aimed at improving the attitudes of the societies of Ukraine and neighbouring countries towards people with mobility disabilities is a topical issue today. This seems all the more relevant in the context of the ongoing armed conflict in Ukraine.

Aim of the study. This study aimed to perform a psychometric analysis and examine the factor structure of the Multidimensional Attitudes Scale Toward Persons With Disabilities (MAS) on a sample of Ukrainian students, and, as a result, adapt the MAS-UA questionnaire.

Material and Methods. Consents were obtained from the main authors of the MAS questionnaire to carry out the adaptation process. The Ukrainian version of the MAS was created using the back-translation method. Each item of the English version was independently translated by Ukrainian experts with a high level of English proficiency. The resulting Ukrainian translations were compared and consolidated into a single measure. Professional translators then independently translated the Ukrainian version into English and compared it with the original. The proposed multivariate structure of the Ukrainian-language version of the MAS was tested using an anonymous online survey completed among 1 619 Ukrainian students from universities in Kyiv, Ternopil, Ivano-Frankivsk, Lviv, and Lutsk.

Results. Factor analysis and exploratory pairwise factor analysis extracted a 5-domain structure of MAS-UA (cognitive, affective and behavioural domains, plus two additional domains that explain 62.6% of the total variance results). The attitude of affect was divided into negative affect and items, which are concentrated in the "Calm" factor. The questionnaire's items numbered 33 and 34 provided the structure for the fifth factor "Desire to communicate".

Conclusions. The MAS-UA can be used to analyse individual and group attitudes toward people with mobility disabilities. The scale can be used as a pre-assessment tool in the development of educational programs, including training and social policies, as well as in evaluating the effectiveness of these programs.

Słowa kluczowe: Ukrainian students, multidimensional attitudes, disability, measurement scale, factor analysis, MAS-UA.

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Ocena możliwości i rezultatów mobilizacji struktur mięśniowo- powięziowych na zakres ruchu tułowia

Maciej Szczęsny¹

¹ Student kierunku fizjoterapia, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

² Zakład Rehabilitacji i Fizjoterapii, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Opiekun pracy: dr n. med. Tomasz Senderek²

Wprowadzenie. Odpowiednia mobilność tułowia jest niezbędna do prawidłowego funkcjonowania kręgosłupa, miednicy i ergonomii podczas wykonywania ruchów w życiu codziennym czy optymalnego przenoszenia obciążeń w ciele. Z tych względów praca nad poprawną jakością tkanki mięśniowo- powięziowej oraz ruchomością tułowia jest niezbędna do zapobiegania dysfunkcjom i dolegliwościom układu ruchu.

Cel pracy. Celem pracy było określenie możliwości poprawy zakresu ruchomości tułowia poprzez mobilizację mięśniowo- powięziową.

Materialy i metody. Badania przeprowadzone zostały na grupie 60 studentów II roku fizjoterapii Uniwersytetu Medycznego w Lublinie. Każdy z badanych wziął udział w dwóch spotkaniach odbywających się z tygodniowym odstępem, podczas których wykonana została seria testów funkcjonalnych mierzących zakresy ruchomości poszczególnych stawów zależnych od anatomicznej taśmy powierzchownej tylnej. Uczestnicy przez siedem dni pomiędzy pomiarami wykonywali automobilizację powięzi piersiowo- lędźwiowej. Dodatkowo przeprowadzone zostało badanie sondażowe do którego wykorzystano kwestionariusz ankiety oceniający między innymi stan zdrowia i tryb życia badanych.

Wyniki. Hipotezy zakładające: zwiększenie zakresu ruchomości tułowia pod wpływem mobilizacji mięśniowo- powięziowej, istotny wpływ trybu życia, stanu zdrowia i płci na ruchomość tułowia, zostały potwierdzone i istotne statystycznie.

Wnioski.

Mobilizacja tkanki mięśniowo- powięziowej powoduje istotne i zauważalne zwiększenie zakresu ruchomości tułowia. Tryb życia ma istotny wpływ na zakres ruchomości tułowia. Stan zdrowia znacząco wpływa na zakres ruchomości tułowia. Płeć żeńska charakteryzuje się z reguły większą ruchomością tułowia. Mobilizacja tkanek mięśniowo-powięziowych ma największy wpływ na ruchy zgięcia i wyprostu tułowia.

Słowa kluczowe. tkanka mięśniowo- powięziowa, zakres ruchomości tułowia, mobilizacja

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Assessment of the possibilities and results of mobilization of myofascial structures on the range of motion of the trunk

Maciej Szczęsny¹

¹5th year student of physiotherapy at the Medical University of Lublin

Supervisor: Tomasz Senderek, PhD

Introduction. Appropriate trunk mobility is necessary for the proper functioning of the spine, pelvis and ergonomics when performing movements in everyday life or optimally transferring loads in the body. For these reasons, working on the correct quality of myofascial tissue and trunk mobility is necessary to prevent dysfunctions and ailments of the musculoskeletal system.

Objective. The aim of the study was to determine the possibility of improving the range of mobility of the trunk through myofascial mobilization.

Materials and methods. The research was conducted on a group of 60 second-year physiotherapy students of the Medical University of Lublin. Each of the subjects took part in two meetings held one week apart, during which a series of functional tests were performed measuring the ranges of mobility of individual joints dependent on the anatomical posterior superficial tape. Participants performed automobilization of the thoracolumbar fascia for seven days between measurements. Additionally, a survey was conducted using a questionnaire assessing, among other things, the health status and lifestyle of the respondents.

Results. The hypotheses assuming: an increase in the range of trunk mobility under the influence of myofascial mobilization, a significant impact of lifestyle, health status and gender on trunk mobility were confirmed and statistically significant

Conclusions.

Mobilization of the myofascial tissue causes a significant and noticeable increase in the range of motion of the trunk. Lifestyle has a significant impact on the range of mobility of the trunk. The health condition significantly affects the range of mobility of the trunk. The female gender is usually characterized by greater trunk mobility. Mobilization of myofascial tissues has the greatest impact on trunk flexion and extension movements.

Keywords. myofascial tissue, range of motion of the trunk, mobilization

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Ocena efektu mobilizacji rozciągną podeszwowego na zakres ruchu tułowia

Mirosław Sędzielowski¹

¹ Student kierunku fizjoterapia, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

² Zakład Rehabilitacji i Fizjoterapii, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Opiekun pracy: dr n. med. Tomasz Senderek²

Wstęp. Nie ulega wątpliwości, iż ciało człowieka stanowi spójną całość połączonych ze sobą elementów. Szczególnym zainteresowaniem wśród badaczy cieszy się tkanka powięziowa, będąca siecią łączącą oddalone od siebie, pozornie niezależne punkty, przekazując napięcia i informacje. Ciągłość powięzi została wykorzystana przez Myersa do stworzenia koncepcji taśm anatomicznych, będącej dzisiaj podstawą rozumienia zachodzących w ciele zależności mechanicznych. Ciągłość powięzi i jej wrażliwość na bodźce mechaniczne, są podstawą umożliwiającą powstanie setek badań sprawdzających hipotezy związane z tą tkanką.

Cel pracy. Celem pracy było sprawdzenie zmiany ruchomości tułowia w płaszczyźnie strzałkowej na skutek mobilizacji rozciągną podeszwowego w wyniku zmiany napięcia taśmy powierzchownej tylnej.

Materialy i metody. Badania przeprowadzone były w okresie od 01.03.2023 r. do 08.03.2023 r. w Collegium Maximum (ul. Staszica 4-6, 20-081 Lublin). Objęto nimi grupę 60 studentów kierunku Fizjoterapia Uniwersytetu Medycznego o zróżnicowanym trybie życia. Metodami zbierania danych były testy funkcjonalne oraz autorska ankieta. Po wykonaniu wstępnych pomiarów i instruktarzu każdy z badanych wykonywał automobilizację rozciągną podeszwowego. Pacjent wykonywał zadanie terapeutyczne przez 3 minuty dla każdej stopy. Do wykonania pomiarów wykorzystano test Thomayera, Test SLR, Test Schobera, pomiar goniometryczny ruchomości biernej i czynnej stawu skokowego. Analizę statystyczną wykonano za pomocą testu statystycznego t oraz testu istotności statystycznej U-Manna-Whitneya.

Wnioski. Wykazano, że mobilizacja rozciągną podeszwowego powoduje istotne i zauważalne zmiany w ruchomości tułowia, ponadto wpływa istotnie na ruchomość grupy kulszowo-goleniowej oraz oddziałuje najsilniej na struktury taśmy powierzchownej tylnej.

POLSKIE
TOWARZYSTWO
NAUKOWE
ADAPTOWANEJ
AKTYWNOŚCI
FIZYCZNEJ

Assessment of the effect of plantar fascia mobilization on the range of trunk motion

Mirosław Sędzielowski¹

¹5th year student of physiotherapy at the Medical University of Lublin

Supervisor: Tomasz Senderek,, PhD

Introduction. There is no doubt that the human body is a coherent whole of interconnected elements. Of particular interest among researchers is fascial tissue, which is a network that connects distant, seemingly independent points, transmitting tension and information. The continuity of fascia was used by Myers to create the concept of anatomical tapes, which is today the basis for understanding the mechanical relationships occurring in the body. The continuity of fascia and its sensitivity to mechanical stimuli are the basis for hundreds of studies testing hypotheses related to this tissue.

Objective The aim of the study was to check the change in trunk mobility in the sagittal plane as a result of mobilization of the plantar fascia as a result of changing the tension of the superficial posterior band.

Materials and methods. The research was conducted in the period from March 1, 2023 to March 8, 2023 at Collegium Maximum (ul. Staszica 4-6, 20-081 Lublin). They included a group of 60 students of Physiotherapy at the Medical University with a varied lifestyle. The data collection methods were functional tests and an original questionnaire. After performing preliminary measurements and instructions, each subject performed automobilization of the plantar fascia. The patient performed the therapeutic task for 3 minutes for each foot. The measurements were performed using the Thomayer test, SLR test, Schober test, and goniometric measurement of passive and active mobility of the ankle joint. Statistical analysis was performed using the t-test and the U-Mann-Whitney test of statistical significance.

Conclusions. It has been shown that mobilization of the plantar fascia causes significant and noticeable changes in the mobility of the trunk, and also significantly affects the mobility of the hamstrings and has the strongest impact on the structures of the posterior superficial band.